

Euroopan unionin virallinen lehti

C 204

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta

9. heinäkuuta 2011

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2011/C 204/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 194, 2.7.2011

1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2011/C 204/02

Asia C-47/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta (jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön — Direktiivi 89/48/ETY)

2

2011/C 204/03

Asia C-50/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta (jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön)

2

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2011/C 204/04	Asia C-51/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön — Direktiivi 89/48/ETY)	3
2011/C 204/05	Asia C-52/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Notaarit — Direktiivi 2005/36/EY)	3
2011/C 204/06	Asia C-53/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön — Direktiivit 89/48/ETY ja 2005/36/EY)	4
2011/C 204/07	Asia C-54/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön — Direktiivit 89/48/ETY ja 2005/36/EY)	4
2011/C 204/08	Asia C-61/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön — Direktiivi 89/48/ETY)	5
2011/C 204/09	Asia C-83/09 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, Saksan liittotasavalta ja Land Sachsen-Anhalt (Muutoksenhaku — Valtiontuet — EY 88 artiklan 2 ja 3 kohta — Asetus (EY) N:o 659/1999 — Vastustamatta jättämisestä koskeva päätös — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottamisen edellytykset — Kumoamisperusteet, joihin voidaan vedota — Osapuolen, jota asia koskee, käsite — Kilpailusuhde — Etuihin vaikuttaminen — Hankintamarkkinat)	5
2011/C 204/10	Asia C-115/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 12.5.2011 (Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalenin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V. v. Bezirksregierung Arnsberg (Direktiivi 85/337/ETY — Ympäristövaikutusten arviointi — Århusin yleissopimus — Direktiivi 2003/35/EY — Oikeus saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimissa — Valtioista riippumattomat ympäristönsuojelujärjestöt)	6
2011/C 204/11	Asia C-176/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.5.2011 — Luxemburgin suurherttuakunta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne — Direktiivi 2009/12/EY — Lentoasemamaksut — Soveltamisala — Lentoasemat, joiden vuotuinen liikennemäärä on yli viisi miljoonaa matkustajaa, ja lentoasemat, joilla on eniten matkustajaliikennettä kussakin jäsenvaltion — Pätevyys — Yhdenvertaisen kohtelun periaate, suhteellisuusperiaate ja toissijaisuusperiaate)	6
2011/C 204/12	Asia C-376/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.5.2011 — Euroopan komissio v. Maltan tasavalta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Asetus (EY) N:o 2037/2000 — 4 artiklan 4 kohdan v alakohhta ja 16 artikla — Velvollisuus poistaa käytöstä haloneja sisältävät muihin kuin kriittisiin käyttötarkoituksiin käytettävät palontorjuntalaitteistot ja sammuttimet aluksissa — Poikkeukset — 1301-halonin ja 2402-halonin kriittiset käyttötarkoitukset)	7
2011/C 204/13	Asia C-410/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12.5.2011 (Sąd Najwyższy (Puola) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Euroopan unioniin liittymisen ehdoista tehty asiakirja — 58 artikla — Direktiivi 2002/21/EY — Komission suuntaviivat — Suuntaviivoja ei ole julkaistu jäsenvaltion kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä — Vetoaminen)	7

2011/C 204/14	Asia C-441/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 12.5.2011 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Alennetun verokannan soveltaminen — Elävät eläimet, joita tavallisesti käytetään ihmisten tai eläinten elintarvikkeiden valmistukseen — Tiettyjen elävien eläinten, erityisesti hevosten luovutukset, tuonti ja hankinta) 8	8
2011/C 204/15	Asia C-452/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.5.2011 (Corte di Appello di Firenze (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio ja Ugo Vassalle v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Università degli studi di Pisa (Direktiivi 82/76/ETY — Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus — Lääkärit — Erikoistumistodistuksen saaminen — Palkkaus koulutusjakson ajalta — Toistuvien korvausten saamista koskevan oikeuden vanhentuminen viidessä vuodessa) 8	8
2011/C 204/16	Asia C-453/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 12.5.2011 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Alennetun verokannan soveltaminen — Elävät eläimet, joita tavallisesti käytetään ihmisten tai eläinten elintarvikkeiden valmistukseen — Tiettyjen elävien eläinten, erityisesti hevosten luovutukset, tuonti ja hankinta) 9	9
2011/C 204/17	Asia C-122/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12.5.2011 (Marknadsdomstolenin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Konsumentombudsmannen v. Ving Sverige AB (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2005/29/EY — 2 artiklan i alakohta ja 7 artiklan 4 kohta — Lehdessä julkaistu kaupallinen viesti — Ostokehotuksen käsite — Alkaen-hinta — Tiedot, joiden on käytävä ilmi ostokehotuksesta) 9	9
2011/C 204/18	Asia C-184/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.5.2011 (Bayerischer Verwaltungsgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Mathilde Grasser v. Freistaat Bayern (Direktiivi 91/439/ETY — Ajokorttien vastavuoroinen tunnustaminen — Jäsenvaltion asuinpaikkaedellytyksen vastaisesti myöntämä ajokortti — Se, että vastaanottava jäsenvaltio kieltäytyy tunnustamasta ajokorttia pelkästään asuinpaikkaedellytyksen noudattamatta jättämisen perusteella) 10	10
2011/C 204/19	Yhdistetyt asiat C-256/10 ja C-261/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 19.5.2011 (Tribunal Superior de Justicia de Castilla y Leónin (Espanja) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) — David Barcenilla Fernández (C-256/10) ja Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10) v. Gerardo García SL (Direktiivi 2003/10/EY — Altistuksen arvot — Melu — Kuulonsuojaus — Tehokas vaikutus) 11	11
2011/C 204/20	Asia C-308/10 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 19.5.2011 — Union Investment Privatfonds GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Unicre-Cartão International De Crédito SA (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Asetus (EY) N:o 40/94 — 74 artiklan 2 kohta — Todisteet, joita ei ole esitetty väitteen tueksi tätä varten asetetussa määräajassa — Huomiotta jättäminen — Valituslautakunnan harkintavalta) 11	11
2011/C 204/21	Asia C-423/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 18.5.2011 (Finanzgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Delphi Deutschland GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf (Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Sähköiset liittimet — Alanimike 8536 69 — Pistotulpat ja pistorasiat) 12	12
2011/C 204/22	Asia C-133/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 18.3.2011 — Folien Fischer AG ja Fofitec AG v. RITRAMA SpA 12	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 204/23	Asia C-151/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 28.3.2011 — Condor Flugdienst GmbH v. Jürgen Dörschel	12
2011/C 204/24	Asia C-152/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeitsgericht München (Saksa) on esittänyt 28.3.2011 — Johann Odar v. Baxter Deutschland GmbH	13
2011/C 204/25	Asia C-160/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 1.4.2011 — Bawaria Motors Spółka z o.o. ja Minister Finansów	13
2011/C 204/26	Asia C-175/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Ireland (Irlanti) on esittänyt 13.4.2011 — HID ja BA v. Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland ja Attorney General	14
2011/C 204/27	Asia C-190/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 22.4.2011 — Daniela Mühlleitner v. Ahmad Yusufi ja Wadat Yusufi	14
2011/C 204/28	Asia C-193/11: Kanne 20.4.2011 — Euroopan komissio v. Puola	15
2011/C 204/29	Asia C-200/11 P: Valitus, jonka Italian tasavalta on tehnyt 28.4.2011 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-3/09, Italian tasavalta v. Euroopan komissio, 3.2.2011 antamasta tuomiosta	15
2011/C 204/30	Asia C-201/11 P: Valitus, jonka Union of European Football Associations (UEFA) on tehnyt 27.4.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-55/08, Unionin of European Football Associations (UEFA) v. Euroopan komissio, 17.2.2011 antamasta tuomiosta	16
2011/C 204/31	Asia C-231/11 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 13.5.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-122-07–T-124/07, Siemens AG Österreich v. komissio, 3.3.2011 antamasta tuomiosta	17
2011/C 204/32	Asia C-232/11 P: Valitus, jonka Siemens Transmission & Distribution Ltd on tehnyt 16.5.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-122/07–T-124/07, Siemens AG Österreich ym. v. komissio, 3.3.2011 antamasta tuomiosta	18
2011/C 204/33	Asia C-233/11 P: Valitus, jonka Siemens Transmission & Distribution SA ja Nuova Magrini Galileo SpA ovat tehneet 16.5.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-122/07, Siemens AG Österreich ym. v. komissio, 3.3.2011 antamasta tuomiosta	18

Unionin yleinen tuomioistuin

2011/C 204/34	Yhdistetyt asiat T-109/05 ja T-444/05: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — NLG v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Julkista palveluvelvoitteista valtiontukien alalla aiheutuviin kustannuksiin liittyviä tietoja koskeva asiakirja — Oikeuden epääminen — Kolmansien taloudellisten etujen suojaa koskeva poikkeus — Liikesalaisuus — Perusteluvelvollisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Jäsenvaltiolta saadut asiakirjat)	20
---------------	--	----

2011/C 204/35	Asia T-250/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — Batchelor v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, joita on vaihdettu arvioitaessa televisiolähetystoiminnan alalla toteutettujen toimenpiteiden yhteisön oikeuden mukaisuutta — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Päätöksentekomenettelyn suojaan liittyvä poikkeus — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaan liittyvä poikkeus) 20	20
2011/C 204/36	Asia T-397/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2011 — Prinz von Hannover v. SMHV (Yhteisön tavaramerkki — Vaakunoita esittävää yhteisön kuviomerkkiä koskeva hakemus — Ehdottomat kieltäytymisperusteet — Valtion tunnuksen jäljittely heraldiselta kannalta katsoen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan h alakohta — Pariisin yleissopimuksen 6 b artikla) 21	21
2011/C 204/37	Asia T-408/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — ancotel v. SMHV — Acotel (ancotel.) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ancotel rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön kuviomerkki ACOTEL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kohdeyleisö) 21	21
2011/C 204/38	Asia T-422/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2011 — São Paulo Alpargatas v. SMHV — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin BAHIANAS LAS ORIGINALES rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön ja kansalliset kuviomerkit havaianas ja aikaisempi kansallinen sanamerkki HAVAIANAS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 22	22
2011/C 204/39	Asia T-144/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — Space Beach Club v. SMHV — Flores Gómez (SpS space of sound) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin SpS space of sound rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset kuviomerkit ja yhteisön kuviomerkit space ibiza, space DANCE BARCELONA, space DANCE MADRID, space DANCE VALENCIA, space DANCE MALLORCA, space DANCE EIVISSA, space SPACE IBIZA WORLD, space DANCE ja aikaisempi kansallinen sanamerkki SPACE VIVA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Merkit eivät ole samankaltaisia — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 22	22
2011/C 204/40	Asia T-161/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — Longevity Health Products v. SMHV — Tecnifar (E-PLEX) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin E-PLEX rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki EPILEX — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 22	22
2011/C 204/41	Asia T-392/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — Euro-Information v. SMHV (EURO AUTOMATIC CASH) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin EURO AUTOMATIC CASH rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta) 23	23
2011/C 204/42	Asia T-210/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.5.2011 — Formenti Seleco v. komissio (ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus — Väretelevioiden tuonti Turkista — Vahingonkorvauskanne — Vanhentuminen — Tutkimatta jättäminen) 23	23
2011/C 204/43	Asia T-226/10: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 23.5.2011 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej v. komissio (Kumoamiskanne — Edustajina asianajajat, jotka eivät ole kolmannen asemassa — Tutkimatta jättäminen) 23	23
2011/C 204/44	Asia T-217/11: Kanne 18.4.2011 — Staelen v. oikeusasiamies 24	24

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 204/45	Asia T-233/11: Kanne 28.4.2011 — Helleenien tasavalta v. Euroopan komissio	24
2011/C 204/46	Asia T-237/11: Kanne 4.5.2011 — Lidl Stiftung v. SMHV — Lactimilk (BELLRAM)	25
2011/C 204/47	Asia T-239/11: Kanne 3.5.2011 — Sigma Alimentos Exterior v. komissio	26
2011/C 204/48	Asia T-240/11: Kanne 4.5.2011 — L'Oréal v. SMHV — United Global Media Group (MyBeauty)	27
2011/C 204/49	Asia T-249/11: Kanne 10.5.2011 — Sanco v. SMHV — Marsalman (Kanan kuva)	27
2011/C 204/50	Asia T-256/11: Kanne 20.5.2011 — Ezz ym. v. neuvosto	28
2011/C 204/51	Asia T-206/96: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2011 — Van Bennekom v. neuvosto ja komissio	28
2011/C 204/52	Asia T-207/96: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2011 — Van Rossum v. neuvosto ja komissio	29
2011/C 204/53	Asia T-385/10: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.5.2011 — ArcelorMittal Wire France ym. v. komissio	29

Virkamiestuumioistuin

2011/C 204/54	Asia F-34/11: Kanne 4.4.2011 — ZZ v. Europol	30
2011/C 204/55	Asia F-54/11: Kanne 4.5.2011 — ZZ v. Euroopan oikeusasiamies	30

Oikaisuja

2011/C 204/56	Oikaistaan muistio kansallisten tuomioistuinten ennakkoratkaisupyyntöjen tekemisestä (EUVL C 160, 28.5.2011)	31
---------------	--	----

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

(2011/C 204/01)

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

EUVL C 194, 2.7.2011

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 186, 25.6.2011

EUVL C 179, 18.6.2011

EUVL C 173, 11.6.2011

EUVL C 160, 28.5.2011

EUVL C 152, 21.5.2011

EUVL C 145, 14.5.2011

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

**Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011
— Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta**(Asia C-47/08) ⁽¹⁾**(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuus-edellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön — Direktiivi 89/48/ETY)**

(2011/C 204/02)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: J.-P. Keppenne, H. Støvlbæk ja G. Zavvos)*Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia:* Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: S. Ossowski)*Vastaaja:* Belgian kuningaskunta (asiamiehet: C. Pochet ja L. Van den Broeck, sekä asianajajat H. Gilliams ja L. Goossens)*Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia:* Tšekin tasavalta (asiamies: M. Smolek), Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja B. Messmer), Latvian tasavalta (asiamiehet: L. Ostrovskā, K. Drēviņa ja J. Barbale), Liettuan tasavalta (asiamies: D. Kriauciūnas), Unkarin tasavalta (asiamiehet: J. Fazekas, R. Somssich, K. Veres ja M. Fehér) ja Slovakian tasavalta (asiamiehet: J. Čorba ja B. Ricziová)**Oikeudenkäynnin kohde**

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 ja EY 45 artiklan rikkominen — Kansallinen lainsäädäntö, jolla asetetaan kansalaisuusedellytys notaarin ammattiin pääsulle ja notaarin ammatin harjoittamiselle — Sijoittautumisvapauden rajoittaminen — Julkisen vallan käyttöön liittyviä toimintoja koskevan poikkeuksen soveltamisala — Edellytys, jonka mukaan julkisen vallan käyttöön osallistuminen on välitöntä ja nimenomaista — Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY (EYVL 1989, L 19, s. 16) täytäntöönpanon laiminlyönti notaarin ammatin osalta

Tuomiolauselmä

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut EY 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut kansalaisuusedellytyksen notaarin ammattiin pääsulle.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio, Belgian kuningaskunta, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Unkarin tasavalta, Slovakian tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 128, 24.5.2008.**Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011
— Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta**(Asia C-50/08) ⁽¹⁾**(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuus-edellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön)**

(2011/C 204/03)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: J.-P. Keppenne ja H. Støvlbæk)*Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia:* Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: E. Jenkinson ja S. Ossowski)*Vastaaja:* Ranskan tasavalta (asiamiehet: E. Belliard, G. de Bergues ja B. Messmer)*Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia:* Bulgarian tasavalta (asiamiehet: T. Ivanov ja E. Petranova), Tšekin tasavalta (asiamies: M. Smolek), Latvian tasavalta (asiamiehet: L. Ostrovskā,

K. Drėviņa ja J. Barbale), Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriaučiūnas ja E. Matulionytė), Unkarin tasavalta (asiamiehet: R. Somssich, K. Veres ja M. Fehér), Romania (asiamiehet: C. Osman, A. Gheorghiu, A. Stoia ja A. Popescu) ja Slovakian tasavalta (asiamiehet: J. Čorba ja B. Ricziová)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 ja EY 45 artiklan rikkominen — Kansallinen lainsäädäntö, jolla asetetaan kansalaisuusedellytys notaarin ammattiin pääsulle ja notaarin ammatin harjoittamiselle — Sijoittautumisvapauden rajoittaminen — Julkisen vallan käyttöön liittyviä toimintoja koskevan poikkeuksen soveltamisala — Edellytys, jonka mukaan julkisen vallan käyttöön osallistuminen on välitöntä ja nimenomaista

Tuomiolauselmä

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut kansalaisuusedellytyksen notaarin ammattiin pääsulle.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Unkarin tasavalta, Romania, Slovakian tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 128, 24.5.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-51/08) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön — Direktiivi 89/48/ETY)

(2011/C 204/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J.-P. Keppenne ja H. Støvlbæk)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: E. Jenkinson ja S. Ossowski)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: C. Schiltz sekä asianajaja J.-J. Lorang)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamies: M. Smolek), Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja M. Messmer), Latvian tasavalta (asiamiehet: L. Ostrovska, K. Drėviņa ja J. Barbale), Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriaučiūnas ja E. Matulionytė), Unkarin tasavalta (asiamiehet: J. Fazekas, R. Somssich, K. Veres ja M. Fehér), Puolan tasavalta (asia-

miehet: M. Dowgielewicz, C. Herma ja D. Lutostańska) ja Slovakian tasavalta (asiamies: J. Čorba)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 ja EY 45 artiklan rikkominen — Kansallinen lainsäädäntö, jolla asetetaan kansalaisuusedellytys notaarin ammattiin pääsulle ja notaarin ammatin harjoittamiselle — Sijoittautumisvapauden rajoittaminen — Julkisen vallan käyttöön liittyviä toimintoja koskevan poikkeuksen soveltamisala — Edellytys, jonka mukaan julkisen vallan käyttöön osallistuminen on välitöntä ja nimenomaista — Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY (EYVL 1989 L 19, s. 16) täytäntöönpanon laiminlyönti notaarin ammatin osalta

Tuomiolauselmä

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut kansalaisuusedellytyksen notaarin ammattiin pääsulle.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio, Luxemburgin suurherttuakunta, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Unkarin tasavalta, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 128, 24.5.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-52/08) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Notaarit — Direktiivi 2005/36/EY)

(2011/C 204/05)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja P. Andrade)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: S. Ossowski ja barrister K. Smith)

Vastaaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes ja F. S. Gaspar Rosa)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamies: M. Smolek), Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriaučiūnas ja E. Matulionytė), Slovenian tasavalta (asiamiehet: V. Klemenc ja Ž. Cilenšek Bončina) ja Slovakian tasavalta (asiamies: J. Čorba)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY (EUVL L 255, s. 22), jolla kumotaan direktiivi 89/49/ETY (EYVL L 19, s. 16), noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ei ole toteutettu määrääjässä notaarin ammatin osalta

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta, Liettuan tasavalta, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta sekä Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 26.4.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-53/08) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuus-edellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön — Direktiivit 89/48/ETY ja 2005/36/EY)

(2011/C 204/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja H. Støvlbæk)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: S. Behzadi-Spencer)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamiehet: E. Riedl, M. Aufner ja G. Holley)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamies: M. Smolek), Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja J. Kemper), Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja B. Messmer), Latvian tasavalta (asiamiehet: L. Ostrovska, K. Drēviņa ja J. Barbale), Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriaučiūnas ja E. Matulionytė), Unkarin tasavalta (asiamiehet: R. Somssich, K. Veres ja M. Fehér), Puolan tasavalta (asiamiehet: M. Dowgielewicz, C. Herma ja D. Lutostańska), Slovenian tasavalta (asiamiehet: V. Klemenc ja Ž. Cilenšek Bončina) ja Slovakian tasavalta (asiamies: J. Čorba)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 ja EY 45 artiklan rikkominen — Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä

21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY (EYVL L 19, s. 16) ja ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY (EUVL L 255, s. 22) täytäntöönpanon laiminlyönti notaarin ammatin osalta — Kansallinen lainsäädäntö, jolla asetetaan kansalaisuusedellytys notaarin ammatin harjoittamiselle — Julkisen vallan käyttöön liittyvän toiminnan käsite

Tuomiolauselmä

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut kansalaisuusedellytyksen notaarin ammattiin pääsyyllä.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio, Itävallan tasavalta, Tšekin tasavalta, Saksan liittotasavalta, Ranskan tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Unkarin tasavalta, Puolan tasavalta, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 26.4.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-54/08) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuus-edellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön — Direktiivit 89/48/ETY ja 2005/36/EY)

(2011/C 204/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja G. Braun)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: S. Behzadi-Spencer)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma, J. Kemper, U. Karpenstein ja J. Möller)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Bulgarian tasavalta (asiamiehet: T. Ivanov ja E. Petranova), Tšekin tasavalta (asiamies: M. Smolek), Viron tasavalta (asiamies: L. Uibo), Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja B. Messmer), Latvian tasavalta (asiamiehet: L. Ostrovska, K. Drēviņa ja J. Barbale), Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriaučiūnas ja E. Matulionytė), Unkarin tasavalta (asiamiehet: R. Somssich, K. Veres ja M. Fehér), Itävallan tasavalta (asiamiehet: E. Riedl, G. Holley ja M. Aufner), Puolan tasavalta (asiamiehet: M. Dowgielewicz, C. Herma ja D. Lutostańska), Slovenian tasavalta (asiamiehet: V. Klemenc ja Ž. Cilenšek Bončina) ja Slovakian tasavalta (asiamiehet: J. Čorba ja B. Ricziová)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 ja EY 45 artiklan rikkominen — Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY (EYVL L 19, s. 16) ja ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY (EUVL L 255, s. 22) täytäntöönpanon laiminlyönti notaarin ammatin osalta — Kansallinen lainsäädäntö, jolla asetetaan kansalaisuusedellytys notaarin ammatin harjoittamiselle — Julkisen vallan käyttöön liittyvän toiminnan käsite

Tuomiolauselmä

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut kansalaisuusedellytyksen notaarin ammattiin pääsille.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio, Saksan liittotasavalta, Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Viron tasavalta, Ranskan tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Unkarin tasavalta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 107, 26.4.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-61/08) (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — EY 45 artikla — Osallistuminen julkisen vallan käyttöön — Direktiivi 89/48/ETY)

(2011/C 204/08)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Zavvos ja H. Støvlbæk)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: S. Ossowski)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: V. Christianos, E.-M. Mamouna ja A. Samoni-Rantou)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamies: M. Smolek), Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja B. Messmer), Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriauciūnas ja E. Matulionytė), Slovenian tasavalta (asiamiehet: V. Klemenc ja Ž. Cilenšek Bončina) ja Slovakian tasavalta (asiamiehet: J. Čorba ja B. Ricziová)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 ja EY 45 artiklan sekä vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21.12.1988 anne-

tun neuvoston direktiivin 89/48/ETY (EYVL L 19, s. 16) rikkominen — Kansallinen lainsäädäntö, jolla asetetaan kansalaisuusedellytys notaarin ammatin harjoittamiselle

Tuomiolauselmä

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut kansalaisuusedellytyksen notaarin ammattiin pääsille.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio, Helleenien tasavalta, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Liettuan tasavalta, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 92, 12.4.2008

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2011 — Euroopan komissio v. Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, Saksan liittotasavalta ja Land Sachsen-Anhalt

(Asia C-83/09 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — EY 88 artiklan 2 ja 3 kohta — Asetus (EY) N:o 659/1999 — Vastustamatta jättämistä koskeva päätös — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottamisen edellytykset — Kumoamisperusteet, joihin voidaan vedota — Osapuolen, jota asia koskee, käsite — Kilpailusuhde — Etuihin vaikuttaminen — Hankintamarkkinat)

(2011/C 204/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Gross ja V. Kreuzschitz)

Valittajan vastapuolet: Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG (edustajat: Rechtsanwalt R. Nierer ja Rechtsanwalt L. Gordalla.), Zellstoff Stendal GmbH (edustajat: Rechtsanwalt T. Müller-Ibold ja Rechtsanwalt K. Karl), Saksan liittotasavalta ja Land Sachsen-Anhalt

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, joka on tehty yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-388/02, Kronoply ja Kronotex v. komissio, 10.12.2008 antamasta tuomiosta siltä osin kuin sillä otettiin tutkittavaksi (vaikkakin sittemmin hylättiin perusteettomana) kanne, jolla vaadittiin kumottavaksi 19.6.2002 tehty komission päätös olla vastustamatta Saksan

viranomaisien Zellstoff Stendalille sellutehtaan rakentamiseen myöntämää tukea — Kanteen, jolla vaaditaan EY 88 artiklan 3 kohtaan perustuvan komission päätöksen kumoamista ja jonka on tehnyt saman artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö, jota asia koskee, tutkittavaksi ottamisen edellytysten virheellinen arviointi

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Euroopan komissio ja Zellstoff Stendal GmbH vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 102, 1.5.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 12.5.2011 (Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalenin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V. v. Bezirksregierung Arnsberg

(Asia C-115/09) (¹)

(Direktiivi 85/337/ETY — Ympäristövaikutusten arviointi — Århusin yleissopimus — Direktiivi 2003/35/EY — Oikeus saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimissa — Valtioista riippumattomat ympäristönsuojelujärjestöt)

(2011/C 204/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Vastaaja: Bezirksregierung Arnsberg

Muu osapuoli: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun direktiivin 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40), sellaisena kuin se on muutettuna yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta 26.5.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY (EUVL L 156, s. 17), 10 a artiklan tulkinta — Valtioista riippumattomien järjestöjen oikeus hakea muutosta lupapäätöksiin, jotka koskevat hankkeita, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia — Kyseisen oikeuden laajuus — Mahdollisuus vedota kaikkiin merkityksellisiin säännöksiin tai ainoastaan välittömästi yhteisön oikeuteen perustuviin säännöksiin, mukaan luettuna sellaisiin säännöksiin,

joilla suojellaan pelkästään yleistä etua yksityisten oikeushyvien sijaan — Aineelliset edellytykset siinä tapauksessa, että mahdollisuus on rajoitettu ainoastaan yhteisön oikeuteen perustuviin säännöksiin

Tuomiolauselmä

- 1) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 26.5.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY, 10 a artikla on esteenä lainsäädännölle, jossa direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle ympäristönsuojelua edistävälle valtioista riippumattomalle järjestölle ei tunnusteta mahdollisuutta vedota tuomioistuimissa unionin oikeuteen perustuvaan ympäristönsuojelua koskevaan sääntöön, kun kysymys on muutoksenhausta lupapäätökseen, joka koskee direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/35, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja hankkeita, joilla ”todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia”, sillä perusteella, että säännöllä suojellaan pelkästään yleistä etua yksityisten oikeushyvien sijaan.
- 2) Tällaisella valtioista riippumattomalla järjestöllä on direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/35, 10 a artiklan kolmannen kohdan viimeisen virkkeen nojalla oikeus vedota tuomioistuimissa sellaisten kansallisen oikeuden sääntöjen rikkomiseen, jotka perustuvat luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin, 92/43/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/105/EY, 6 artiklaan, kun kysymys on muutoksenhausta lupapäätökseen, joka koskee direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja hankkeita, joilla ”todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia”, vaikka tämä ei ole kansallisen prosessioikeuden nojalla sallittua siitä syystä, että säännöllä, joihin vedotaan, suojellaan pelkästään yleistä etua yksityisten oikeushyvien sijaan.

(¹) EUVL C 141, 20.6.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.5.2011 — Luxemburgin suurherttuakunta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-176/09) (¹)

(Kumoamiskanne — Direktiivi 2009/12/EY — Lentoasemamaksut — Soveltamisala — Lentoasemat, joiden vuotuinen liikennemäärä on yli viisi miljoonaa matkustajaa, ja lentoasemat, joilla on eniten matkustajaliikennettä kussakin jäsenvaltion — Pätevyys — Yhdenvertaisen kohtelun periaate, suhteellisuusperiaate ja toissijaisuusperiaate)

(2011/C 204/11)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: C. Schiltz sekä asianajaja P. Kinsch)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: A. Troupiotis ja A. Neergaard) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: E. Karlsson ja M. Moore)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Slovakian tasavalta (asiamies: B. Ricziová)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Simonsson ja C. Vrignon)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne — Lentoasemamaksuista 11.3.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/12/EY (EUVL L 70, s. 11) 1 artiklan 2 kohdan loppuosan kumoaminen — Direktiivin soveltaminen kussakin jäsenvaltiossa lentoasemaan, jolla on eniten matkustajaliikennettä — Luxemburg-Findelin lentoasema — Yhdenvertaisuusperiaatteen, toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Slovakian tasavalta ja Euroopan komissio vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 180, 1.8.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.5.2011 — Euroopan komissio v. Maltaan tasavalta

(Asia C-376/09) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Asetus (EY) N:o 2037/2000 — 4 artiklan 4 kohdan v alakohta ja 16 artikla — Velvollisuus poistaa käytöstä haloneja sisältävät muihin kuin kriittisiin käyttötarkoituksiin käytettävät palontorjuntalaitteistot ja sammuttimet aluksissa — Poikkeukset — 1301-halonin ja 2402-halonin kriittiset käyttötarkoitukset)

(2011/C 204/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja E. Depasquale)

Vastaaja: Maltaan tasavalta (asiamiehet: S. Camilleri ja A. Buħgiar)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Otsonikerrosta heikentävistä aineista 29.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 (EYVL L 244, s. 1) 4 artiklan 4 kohdan v alakohdan ja 16 artiklan rikkominen — Valvottavien aineiden markkinoille saattamisen

ja käytön rajoittaminen — Halonit — Velvollisuus poistaa käytöstä haloneja sisältävät palontorjuntalaitteistot ja sammuttimet — Palontorjuntalaitteistot ja sammuttimet aluksissa

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 267, 7.11.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12.5.2011 (Sąd Najwyższy (Puola) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Asia C-410/09) (¹)

(Euroopan unioniin liittymisen ehdoista tehty asiakirja — 58 artikla — Direktiivi 2002/21/EY — Komission suuntaviivat — Suuntaviivoja ei ole julkaistu jäsenvaltion kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä — Vetoaminen)

(2011/C 204/13)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Najwyższy

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

Vastaaja: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Muu osapuoli: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Sąd Najwyższy — Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan (EUVL 2003, L 236, s. 33) 58 artiklan tulkinta — Säädösten, päätösten ja muiden asiakirjojen julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä — Komission suuntaviivojen, joita ei ole julkaistu kyseisen valtion kielellä, soveltaminen jäsenvaltion sääntelyviranomaisessa

Tuomiolauselman

Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan 58 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että kansallinen sääntelyviranomainen tukeutuu komission ohjeisiin markkina-analyyseihin ja huomattavan markkinavoiman arvioimista varten sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevassa yhteisön sääntelyjärjestelmässä, kun se tekee päätöksen, jolla

se asettaa tiettyjä sääntelyyn perustuvia velvollisuuksia sähköisen viestinnän toimijalle, siitä huolimatta, ettei näitä suuntaviivoja ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä kyseessä olevan jäsenvaltion virallisella kielellä, vaikka tämä kieli onkin yksi unionin virallisista kielistä.

(¹) EUVL C 24, 30.1.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 12.5.2011 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-441/09) (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Alennetun verokannan soveltaminen — Elävät eläimet, joita tavallisesti käytetään ihmisten tai eläinten elintarvikkeiden valmistukseen — Tiettyjen elävien eläinten, erityisesti hevosten luovutukset, tuonti ja hankinta)

(2011/C 204/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja B.-R. Killmann)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamies: C. Pesendorfer)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja B. Beaupère-Manokha), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: C. M. Wissels ja M. Noort)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s.1) 96 ja 98 artiklan, luettuina yhdessä liitteen III kanssa, rikkominen — Alennettu verokanta — Eräiden elävien eläinten (erityisesti hevosten), joita ei ole tarkoitettu ihmisten tai eläinten elintarvikkeiden valmistukseen tai tuotantoon, luovutus, tuonti ja hankinta

Tuomiolauselmä

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 96 ja 98 artiklan, luettuina yhdessä direktiivin liitteen III kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa kaikkeen hevosten luovutukseen, tuontiin ja yhteisöhankintaan.
- 2) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 24, 30.1.2010.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
19.5.2011 (Corte di Appello di Firenze (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio ja Ugo Vassalle v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Università degli studi di Pisa**

(Asia C-452/09) (¹)

(Direktiivi 82/76/ETY — Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus — Lääkärit — Erikoistumistodistuksen saaminen — Palkkaus koulutusjakson ajalta — Toistuvien korvausten saamista koskevan oikeuden vanhentuminen viidessä vuodessa)

(2011/C 204/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte di Appello di Firenze

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio ja Ugo Vassalle

Vastaajat: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Università degli studi di Pisa

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Corte di Appello di Firenze — Lääketieteen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi annetun direktiivin 75/362/ETY ja lääkärintointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 75/363/ETY muuttamisesta 26.1.1982 annetun neuvoston direktiivin 82/76/ETY (EYVL L 43, s. 21) tulkinta — Erikoislääkäreiden koulutus — Oikeus asianmukaiseen palkkaan koulutusjakson ajalta — Välitön oikeusvaikutus direktiivin täytäntöönpanon puuttuessa — Valtion mahdollisuus vedota kyseiseen direktiiviin perustuvan oikeuden osalta viiden tai kymmenen vuoden vanhentumisaikaan direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettua ensimmäistä lakia edeltäältä ajalta

Tuomiolauselmä

Unionin oikeutta on tulkittava siten, ettei se estä jäsenvaltiota vetoamasta kohtuullisen vanhentumisaajan umpeutumiseen sellaista kannetta vastaan, jonka yksityinen on nostanut direktiivillä myönnettyjen oikeuksien turvaamiseksi, vaikka jäsenvaltio ei ole pannut kyseistä direktiiviä asianmukaisesti täytäntöön, kunhan samaisen jäsenvaltion toiminta ei ole kanteen nostamisen viivästymisen syynä. Unionin tuomioistuimen unionin oikeuden rikkomista koskevalla toteamisella ei ole vaikutusta vanhentumisaajan alkamisajankohtaan, jos tästä rikkomisesta ei ole mitään epäilyä.

(¹) EUVL C 24, 30.1.2010.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto)
12.5.2011 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta**

(Asia C-453/09) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Alennettun verokannan soveltaminen — Elävät eläimet, joita tavallisesti käytetään ihmisten tai eläinten elintarvikkeiden valmistukseen — Tiettyjen elävien eläinten, erityisesti hevosten luovutukset, tuonti ja hankinta)

(2011/C 204/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja B.-R. Killmann)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: J. Möller ja C. Blaschke)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja B. Beaupère-Manokha), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: C. M. Wissels ja M. Noort)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s.1) 96 ja 98 artiklan, luettuina yhdessä liitteen III kanssa, rikkominen — Alennettu verokanta — Eräiden elävien eläinten (erityisesti hevosten), joita ei ole tarkoitettu ihmisten tai eläinten elintarvikkeiden valmistukseen tai tuotantoon, luovutus, tuonti ja hankinta

Tuomiolauselmä

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 96 ja 98 artiklan, luettuina yhdessä direktiivin liitteen III kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa kaikkeen hevosten luovutukseen, tuontiin ja yhteisöhankintaan.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 30.1.2010.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
12.5.2011 (Marknadsdomstolenin (Ruotsi) esittämä
ennakkoratkaisupyyntö) — Konsumentombudsmannen v.
Ving Sverige AB**

(Asia C-122/10) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2005/29/EY — 2 artiklan i alakohhta ja 7 artiklan 4 kohta — Lehdessä julkaistu kaupallinen viesti — Ostokehotuksen käsite — Alkaen-hinta — Tiedot, joiden on käytävä ilmi ostoehotuksesta)

(2011/C 204/17)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Marknadsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Konsumentombudsmannen

Vastaaja: Ving Sverige AB

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Marknadsdomstolen — Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, s. 22) 2 artiklan i alakohdan ja 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan tulkinta — Sanomalehdessä julkaistu ilmoitus, joka koskee kuluttajille suunnattua tarjousta tiettyyn kohteeseen tiettyä ajanjaksona tehtävistä pakettimatkoista ja jossa ilmoitetaan alkaen-hinta — Ostokehotuksen käsite — Tuotetta koskevan kaupalliseen viestintään sisällytettäviä tietoja koskevat vaatimukset

Tuomiolauselmä

- 1) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) 2 artiklan i alakohdassa olevaa ilmaisua ”näin mahdollistetaan kuluttajalle ostoksen tekeminen” on tulkittava niin, kyseessä on ostoehotus silloin, kun tiedot ilmoitetusta tuotteesta ja sen hinnasta ovat kuluttajalle riittäviä ostopäätöksen tekemiseksi, eikä ole tarpeellista, että kaupallisessa viestissä annetaan myös tuotteen ostamiseen tosiasiallinen mahdollisuus tai että kaupallinen viesti esitetään tällaisen mahdollisuuden yhteydessä.

- 2) Direktiivin 2005/29 2 artiklan i alakohtaa on tulkittava niin, että tuotteen hinnan ilmoittamista koskeva edellytys voi täytyä, jos kaupallinen viesti sisältää alkaen-hinnan eli alimman hinnan, jolla ilmoitettua tuotetta tai ilmoitettuun ryhmään kuuluvia tuotteita voidaan ostaa, mutta ilmoitetusta tuotteesta tai ilmoitettuun ryhmään kuuluvista tuotteista on samanaikaisesti olemassa muunlaisia tai muunsisältöisiä vaihtoehtoja, joiden hintoja ei mainita. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on tutkia tuotteen luonteen ja ominaispiirteiden sekä kaupallisen viestinnän keinon perusteella, voiko kuluttaja tehdä alkaen-hinnan mainitsemisen perusteella kaupallisen ratkaisun.
- 3) Direktiivin 2005/29 2 artiklan i alakohtaa on tulkittava niin, että tuotteen ominaispiirteiden ilmaisemista koskeva edellytys täyttyy, kun tuotteesta on sanallinen tai kuvallinen esitys, siinäkin tapauksessa, että samaa sanallista tai kuvallista esitystä käytetään osoittamaan erilaisina vaihtoehtoina tarjottua tuotetta. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on määritellä tapauskohtaisesti ja ottaen huomioon tuotteen luonne ja ominaispiirteet sekä käytetty viestinnän keino, onko kuluttajalla kaupallisen ratkaisun tekemistä varten riittävät tiedot tuotteen tunnistamiseen ja erottamiseen.
- 4) Direktiivin 2005/29 7 artiklan 4 kohdan a alakohtaa on tulkittava niin, että voi olla riittävää, että tuotteen pääominaisuuksista mainitaan vain joitakin, mikäli elinkeinonharjoittaja viittaa muilta osin internetsivustoonsa, jos internetsivustolla on tämän direktiivin 7 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaiset olennaiset tiedot tuotteen pääominaisuuksista, hinnasta ja muista ehdoista. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on selvittää tapauskohtaisesti ja ottaen huomioon ostokehotuksen asiayhteys, käytetty viestintäväline sekä tuotteen luonne ja ominaispiirteet, voiko kuluttaja tehdä perustellun kaupallisen ratkaisun pelkästään tuotteen tiettyjen pääominaisuuksien maininnan perusteella.
- 5) Direktiivin 2005/29 7 artiklan 4 kohdan c alakohtaa on tulkittava niin, että sitä, että ostokehotuksessa ilmoitetaan ainoastaan alkaen-hinta, ei voida itsessään pitää harhaanjohtavana mainitsematta jättämisenä. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on ratkaista, riittääkö alkaen-hinnan ilmoittaminen siihen, että hinnan ilmoittamista koskevien edellytysten, sellaisina kuin niistä on säädetty mainituissa säännöksessä, voidaan katsoa täyttyvän. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on erityisesti tutkittava, estääkö lopullisen hinnan laskemistavan mainitsematta jättäminen kuluttajaa tekemästä perusteltua kaupallista ratkaisua ja näin ollen saa kuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on niin ikään ottaa huomioon käytetyn viestinnän keinon rajoitukset, tuotteen luonne ja ominaispiirteet sekä muut keinot, joita elinkeinonharjoittaja on tosiasiallisesti käyttänyt saattaakseen tiedot kuluttajan saataville.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.5.2011 (Bayerischer Verwaltungsgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Mathilde Grasser v. Freistaat Bayern

(Asia C-184/10) ⁽¹⁾

(Direktiivi 91/439/ETY — Ajokorttien vastavuoroinen tunnustaminen — Jäsenvaltion asuinpaikkaedellytyksen vastaisesti myöntämä ajokortti — Se, että vastaanottava jäsenvaltio kieltäytyy tunnustamasta ajokorttia pelkästään asuinpaikkaedellytyksen noudattamatta jättämisen perusteella)

(2011/C 204/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mathilde Grasser

Vastaaja: Freistaat Bayern

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Yhteisön ajokortista 29.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY (EYVL L 237, s. 1) 1 artiklan 2 kohdan sekä 8 artiklan 2 ja 4 kohdan tulkinta — Jäsenvaltion sellaiselle toisen jäsenvaltion kansalaiselle antama ajokortti, jonka vakituinen asuinpaikka ajokortin myöntämisaikana on viimeksi mainittu jäsenvaltion alueella ja johon ei milloinkaan ole kohdistettu toimenpiteitä kansallisen ajo-oikeuden peruuttamiseksi — Jäsenvaltioiden mahdollisuus kieltäytyä toisen jäsenvaltion myöntämän ajokortin tunnustamisesta pelkästään asuinpaikkaedellytyksen noudattamatta jättämisen perusteella

Tuomiolauselman

Yhteisön ajokortista 29.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 27.6.2008 annetulla komission direktiivillä 2008/65/EY, 1 artiklan 2 kohtaa, 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 8 artiklan 2 ja 4 kohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että vastaanottava jäsenvaltio kieltäytyy tunnustamasta alueellaan toisen jäsenvaltion myöntämää ajokorttia, jos tähän ajokorttiin merkittyjen tietojen perusteella todetaan, että kyseisen direktiivin 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä vakinaista asuinpaikkaa koskevaa edellytystä ei ole noudatettu. Sillä, että vastaanottava jäsenvaltio ei ole kohdistanut tähän ajokortin haltijaan kyseisen direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua toimenpidettä, ei ole tässä tapauksessa merkitystä.

⁽¹⁾ EUVL C 113, 1.5.2010.

⁽¹⁾ EUVL C 179, 3.7.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 19.5.2011 (Tribunal Superior de Justicia de Castilla y Leónin (Espanja) esittämät ennakkoratkaisupyyntö) — David Barcenilla Fernández (C-256/10) ja Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10) v. Gerardo García SL

(Yhdistetyt asiat C-256/10 ja C-261/10) ⁽¹⁾

(Direktiivi 2003/10/EY — Altistuksen arvot — Melu — Kuulonsuojaus — Tehokas vaikutus)

(2011/C 204/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Pääasioden asianosaiset

Valittajat: David Barcenilla Fernández (C-256/10) ja Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)

Vastapuoli: Gerardo García SL

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (melu) aiheutuville riskeille 6.2.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/10/EY (seitsemästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EUVL L 42, s. 38) tulkinta — Sellaisten melualtistuksen toiminta-arvojen ylittyminen, jotka edellyttävät toimia altistuksen välttämiseksi tai alentamiseksi — Direktiivin tehokas vaikutus

Tuomiolauselmä

- 1) Terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (melu) aiheutuville riskeille 6.2.2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/10/EY (seitsemästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 20.6.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/30/EY, on tulkittava siten, että työnantaja, jonka yrityksessä työntekijöiden päivittäisen melualtistuksen taso ylittää 85 dB(A), joka mitataan ottamatta huomioon henkilökohtaisten kuulonsuojainten käytön vaikutuksia, ei täytä kyseisestä direktiivistä johtuvia velvoitteita pelkästään sillä, että se antaa työntekijöiden käyttöön tällaiset kuulonsuojaimet, joiden avulla päivittäistä melualtistusta voidaan vähentää alle 80 dB(A):n, koska kyseinen työnantaja on velvollinen toteuttamaan teknisiä tai organisatorisia toimenpiteitä koskevan suunnitelman tällaisen melualtistuksen vähentämiseksi 85 dB(A):n alittavalle tasolle, joka mitataan ottamatta huomioon henkilökohtaisten kuulonsuojainten käytön vaikutuksia.
- 2) Direktiiviä 2003/10, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/30, on tulkittava siten, ettei siinä vaadita työnantajaa maksamaan palkanlisää työntekijöille, jotka altistuvat 85 dB(A):n ylittävälle melutasolle, joka mitataan ottamatta huomioon henkilökohtaisten kuulonsuojainten käytön vaikutusta, pelkästään siksi,

ettei se ole toteuttanut teknisiä tai organisatorisia toimenpiteitä koskevaa suunnitelmaa päivittäisen melualtistuksen tason vähentämiseksi. Kansallisessa oikeudessa on kuitenkin säädettävä asianmukaisista mekanismeista, joilla varmistetaan, että työntekijä, joka altistuu 85 dB(A):n ylittävälle melutasolle, joka mitataan ottamatta huomioon henkilökohtaisten kuulonsuojainten käytön vaikutusta, voi vaatia työnantajaa noudattamaan kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdassa säädettyjä ennaltaehkäisyvelvoitteita.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 14.8.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 19.5.2011 — Union Investment Privatfonds GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Unicre-Cartão International De Crédito SA

(Asia C-308/10 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Asetus (EY) N:o 40/94 — 74 artiklan 2 kohta — Todisteet, joita ei ole esitetty väitteen tueksi tätä varten asetetussa määräajassa — Huomiotta jättäminen — Valituslautakunnan harkintavalta)

(2011/C 204/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Union Investment Privatfonds GmbH (edustaja: Rechtsanwalt J. Zindel)

Valittajan vastapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider) ja Unicre-Cartão International De Crédito SA

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-392/06, Union Investment Privatfonds v. SMHV — Unicre-Cartão International De Crédito 27.4.2010 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi luokkiin 35 ja 36 kuuluvia palveluja varten rekisteröityjen kansallisten kuviomerkkien UniFLEXIO, UniVARIO ja UniZERO haltijan kumoamiskanteen SMHV:n toisen valituslautakunnan 10.10.2006 tekemästä päätöksestä, jolla hylättiin valitus väiteosaston päätöksestä, jolla hylättiin valittajan väite luokkiin 36 ja 38 kuuluvia palveluja varten haetun kuviomerkin unibanco rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi vastaan — Asetuksen (EY) N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdan virheellinen tulkinta — Valituslautakunnan harkintavalta sellaisten todisteiden osalta, joita ei ole esitetty väitteen tueksi tätä varten asetetussa määräajassa

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Union Investment Privatfonds GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 246, 11.9.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 18.5.2011 (Finanzgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Delphi Deutschland GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf

(Asia C-423/10) ⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Sähköiset liittimet — Alanimike 8536 69 — Pistotulpat ja pistorasiat)

(2011/C 204/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Delphi Deutschland GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Düsseldorf

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Düsseldorf — Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteen I, sellaisena kuin se on muutettuna 7.9.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1810/2004 (EUVL L 327, s. 1), 27.10.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1719/2005 (EUVL L 286, s. 1) ja 17.10.2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1549/2006 (EUVL L 301, s. 1), tulkinta — Sähköiset liittimet, jotka puristetaan kiinni sähköjohdon päähän ja upotetaan muovikoteloon kahden kaapelin liittämiseksi yhteen — Luokittelu yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 8536 69

Tuomiolauselmä

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteeseen I sisältyvän yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin se on muutettuna vuosien 2005, 2006 ja 2007 osalta 7.9.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1810/2004, 27.10.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1719/2005 ja 17.10.2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1549/2006, alanimikettä 8536 69 on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset sähköiset liittimet eivät jää kyseisen alanimikkeen ulkopuolelle sen vuoksi, että niissä ei ole eristettä, jolla eristetään johdon liitäntäkohta, tai sen vuoksi, että ne ovat ainoastaan myöhemmin valmistettavien pistotulppien ja pistorasioiden osia, koska ne mahdollistavat monihaaraisen yhteyden esimerkiksi laitteiden, kaapeleiden ja liitinlevyjen välillä kytkemällä liitetyt pistotulpat liitettymiin pistorasioihin ilman kokoamistyötä.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 20.11.2010.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 18.3.2011 — Folien Fischer AG ja Fofitec AG v. RITRAMA SpA

(Asia C-133/11)

(2011/C 204/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Folien Fischer AG ja Fofitec AG

Vastapuoli: RITRAMA SpA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen N:o 44/2001 ⁽¹⁾ 5 artiklan 3 alakohtaa tulkittava siten, että tuomioistuimen toimivalta tutkia sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausvastuuta koskeva asia koskee myös negatiivista vahvistuskannetta, jossa potentiaalinen vahingon aiheuttaja väittää, että tiettyjen tosiseikkojen vuoksi potentiaalisen vahingon kärsineellä ei ole deliktiin (tässä: kartelleja koskevan lainsäädännön rikkominen) perustuvia oikeuksia?

⁽¹⁾ EYVL L 12, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 28.3.2011 — Condor Flugdienst GmbH v. Jürgen Dörschel

(Asia C-151/11)

(2011/C 204/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Condor Flugdienst GmbH

Vastapuoli: Jürgen Dörschel

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko lentomatkustajalla oikeus asetuksen ⁽¹⁾ 7 artiklassa tarkoitettuun korvaukseen, kun aikataulun mukaisesti lähtenyt lento keskeytyy ja ennen saapumistaan määräpaikkana olevalle lentokentälle lentokone palaa sille lentokentälle, josta se oli lähtenyt, ja lähtee tämän jälkeen uudestaan siten viivästyneesti, että viivästyksellä on merkitystä korvauksen saamisen kannalta?

- 2) Onko kysymyksessä lennon keskeytyminen jo silloin, kun kuljetusta ei jatketa lentokoneen sulkemisen jälkeen? Mistä ajankohdasta lähtien kysymys ei ole viivästyneestä lähdöstä vaan lähdön keskeyttämisestä?

(¹) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeitsgericht München (Saksa) on esittänyt 28.3.2011 — Johann Odar v. Baxter Deutschland GmbH

(Asia C-152/11)

(2011/C 204/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeitsgericht München

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Johann Odar

Vastaaja: Baxter Deutschland GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Rikotaanko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annetun direktiivin 2000/78/EY (¹) 1 artiklan ja 16 artiklan mukaista ikään perustuvan syrjinnän kieltoa sellaisella kansallisella lainsäädännöllä, jonka mukaan erilainen kohtelu iän perusteella voi olla sallittua, kun yrityksen eri osapuolet ovat ammatillisen sosiaaliturvajärjestelmän puitteissa sulkeneet pois yrityksen henkilöstöä koskevan sosiaalisuunnitelman mukaisten etuuksien piiristä työntekijöitä, jotka ovat taloudellisesti turvattuja, koska he ovat tarvittaessa työttömyyskorvauksen saamisen jälkeen oikeutettuja eläkkeeseen, vai onko tällainen erilainen kohtelu perusteltua direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaan?
- 2) Rikotaanko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annetun direktiivin 2000/78/EY 1 artiklan ja 16 artiklan mukaista vammaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa sellaisella kansallisella lainsäädännöllä, jonka mukaan erilainen kohtelu iän perusteella voi olla sallittua, kun yrityksen eri osapuolet ovat ammatillisen sosiaaliturvajärjestelmän puitteissa sulkeneet pois yrityksen henkilöstöä koskevan sosiaalisuunnitelman mukaisten suoritusten piiristä työntekijöitä, jotka ovat taloudellisesti turvattuja, koska he ovat tarvittaessa työttömyyskorvauksen saamisen jälkeen oikeutettuja eläkkeeseen?
- 3) Rikotaanko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annetun direktiivin 2000/78/EY 1 artiklassa ja 16 artiklassa tarkoitettua ikään

perustuvan syrjinnän kieltoa sellaisella ammatillista sosiaaliturvajärjestelmää koskevalla sääntelyllä, jonka mukaan sellaisten työntekijöiden osalta, jotka ovat yli 54-vuotiaita ja jotka irtisanotaan yrityksestä johtuvista syistä, sovelletaan vaihtoehtoja tapaa laskea korvaus aikaisimman mahdollisen eläkkeen alkamisen perusteella, ja verrattuna tavalliseen laskentatapaan, joka perustuu erityisesti yrityksen palveluksessa olemisen kestoon, heille maksetaan alhaisempi korvausmäärä, kuitenkin vähintään puolet tavallisesta korvaussummasta, vai onko tällainen erilainen kohtelu perusteltua direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaan?

- 4) Rikotaanko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annetun direktiivin 2000/78/EY 1 artiklassa ja 16 artiklassa tarkoitettua vammaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa sellaisella ammatillista sosiaaliturvajärjestelmää koskevalla sääntelyllä, jonka mukaan sellaisten työntekijöiden osalta, jotka ovat yli 54-vuotiaita ja jotka irtisanotaan yrityksestä johtuvista syistä, sovelletaan vaihtoehtoja tapaa laskea korvaus aikaisimman mahdollisen eläkkeen alkamisen perusteella, ja verrattuna tavalliseen laskentatapaan, joka perustuu erityisesti yrityksen palveluksessa olemisen kestoon, heille maksetaan alhaisempi korvausmäärä, kuitenkin vähintään puolet tavallisesta korvaussummasta, ottaen huomioon vanhuuseläkkeen vaihtoehtoinen vammaisuuteen perustuva laskentatapa?

(¹) EYVL L 303, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 1.4.2011 — Bawaria Motors Spółka z o.o. ja Minister Finansów

(Asia C-160/11)

(2011/C 204/25)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Bawaria Motors Spółka z o.o. ja : Minister Finansów

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yhteisestä arvonnäköarvostelusta 26.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (¹) 313 artiklan 1 kohtaa ja 314 artiklaa, luettuina yhdessä 136 ja 315 artiklan kanssa, tulkittava siten, että niiden mukaan voittomarginaalin verottamista koskevaa erityisjärjestelmää voidaan soveltaa verovelvollisiin jälleenmyyjiin käytettyjen tavaroiden luovutusten osalta myös silloin, jos he myyvät edelleen ostamiaan henkilöautoja

ja muita moottoriajoneuvoja, joihin sovellettiin liikevaihtoverolain säännösten täytäntöönpanosta 28.11.2008 annetun valtiovarainministeriön asetuksen (Dz. U. nro 212, 1336 kohta, sellaisena kuin se on muutettuna) 13 §:n 1 momentin 5 kohdan Puolan kansallisten säännösten mukaan verovapautusta verovollisen suorittamien henkilöautojen ja muiden moottoriajoneuvojen luovutusten osalta, joiden hankinnan yhteydessä annetaan oikeus vain ostoihin sisältyvän veron osittaiseen vähennykseen 11.3.2004 annetun liikevaihtoverolain (Dz. U. nro 54, 535 kohta, sellaisena kuin se on muutettuna) 86 §:n 3 momentin nojalla, siltä osin kuin nämä henkilöautot ja moottoriajoneuvot ovat olleet liikevaihtoverolain 43 §:n 2 momentissa ja direktiivin 2006/112 311 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuja käytettyjä tavaroita?

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Ireland (Irlanti) on esittänyt 13.4.2011 — HID ja BA v. Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland ja Attorney General

(Asia C-175/11)

(2011/C 204/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Ireland

Pääasian asianosaiset

Kantajat: HID ja BA

Vastaajat: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland ja Attorney General

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Estävätkö 1.12.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85/EY (¹) säännökset tai Euroopan unionin lainsäädännön yleiset periaatteet jäsenvaltiota toteuttamasta hallinnollisia toimenpiteitä, joissa edellytetään, että turvapaikkahakemusten luokka, joka on määritelty turvapaikanhakijan kansalaisuuden tai alkuperämaan perusteella, tutkitaan ja ratkaistaan nopeutetussa menettelyssä tai asettamalla se etusijalle?
- 2) Onko edellä mainitun neuvoston direktiivin 39 artiklaa, luettuna yhdessä sen johdanto-osan 27 perustelukappaleen ja SEUT 267 artiklan kanssa, tulkittava siten, että kansallinen lainsäädäntö tarjoaa niissä edellytetyt tehokkaan oikeussuojakeinon, kun turvapaikkahakemuksista ensimmäisessä as-

teessa tehtyä päätöstä koskeva uudelleentarkastelu tai muutoksenhaku kuuluu lain mukaan parlamentin säädöksellä perustetulle tuomioistuimelle, jolla on toimivalta tehdä turvapaikanhakijalle myönteisiä sitovia päätöksiä kaikkien hakemuksen kannalta merkityksellisten oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen osalta kaikista tai joistakin seuraavista hallinnollisista organisatorisista piirteistä:

- hallituksen ministerillä on harkintavaltaa kumota turvapaikkahakemuksesta tehty kielteinen päätös
- ensimmäisessä asteessa tehdystä päätöksestä ja sitä koskevasta muutoksenhakuasiassa tehdystä päätöksestä vastuussa olevien elinten välillä on organisatorisia ja hallinnollisia yhteyksiä
- ministeri nimittää tuomioistuimen päätösvaltaiset jäsenet, jotka toimivat tehtävässään osa-aikaisesti kolmen vuoden ajanjakson ajan ja saavat palkkaa käsiteltyjen asioiden perusteella
- ministerillä on toimivalta antaa edellä mainitun lain 12 §:ssä, 16 §:n 2B momentin b kohdassa ja 16 §:n 11 momentissa määritellyn kaltaisia ohjeita?

(¹) EUVL L 326, s. 13.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 22.4.2011 — Daniela Mühlleitner v. Ahmad Yusufi ja Wadat Yusufi

(Asia C-190/11)

(2011/C 204/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Daniela Mühlleitner

Vastapuolet: Ahmad Yusufi ja Wadat Yusufi

Ennakkoratkaisukysymys

Edellyttääkö [tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston] asetuksen (EY) N:o 44/2001 (Bryssel I -asetus) (¹) 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltaminen sitä, että kuluttajan ja yrittäjän välinen sopimus on tehty etäsojimuksena?

(¹) EYVL 2001, L 12, s. 1.

Kanne 20.4.2011 — Euroopan komissio v. Puola**(Asia C-193/11)**

(2011/C 204/28)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet): L. Lozano Palacios ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

— toteaa, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun [neuvoston] direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 306 — 310 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa arvonlisäveron matkatoimistoja koskevaa erityisjärjestelmää matkailupalveluiden myyntiin sellaisille henkilöille, jotka eivät ole matkustajia, 11.3.2004 annetun Puolan arvonlisäverolain (Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług) 119 §:n 3 momentin mukaisesti

— Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio näkemyksen mukaan matkatoimistoja koskevan erityisjärjestelmän soveltamisella Puolan arvonlisäverolain 119 §:n 3 momentin perusteella myös tapauksiin, joissa matkailupalveluiden hankkija ei ole matkustaja, rikotaan nyt voimassa olevia direktiivin 2006/112/EY 306–310 artiklan säännöksiä.

Komissio esittää näkemyksensä tueksi, että direktiivin 2006/112/EY 306 — 310 artiklan sanamuoto vastaa kuudennen arvonlisäverodirektiivin aikaisemman 26 artiklan sanamuotoa. Viisi kuudesta silloisten virallisten kieliversioiden (nimitään kaikki kieliversiot englantia lukuun ottamatta) olivat täysin johdonmukaisia ja niissä oli käytetty ilmaisuja ”asiakas” koko 26 artiklan tekstissä johdonmukaisesti. Käsitettä ”asiakas” [”nabywca”] käytetään yksistään muutamissa englanninkieliseen kieliversioon perustuvissa [direktiivin 2006/112/EY] 306 artiklan kieliversioissa.

Myös näissä tapauksissa käytetään kuitenkin muissa erityisjärjestelmää koskeissa säännöksissä (307–310 artikla) käsitettä ”matkustaja”, mikä viittaa siihen, että käsitettä ”nabywca” [”asiakas”] oli käytetty väärin 306 artiklassa.

Vaikka katsottaisiinkin, että matkatoimistoja koskevan erityisjärjestelmän tarkoitus, eli tilitysten yksinkertaistaminen, voitaisiin

paremmin saavuttaa tulkinnalla, jossa otetaan huomioon ”asiakas”, unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että tämän erityisjärjestelyn soveltamisen tukeminen yksinomaan teologiseen tulkintaan vastoin unionin lainsäätäjän nimenomaista ja nyt voimassa olevien säännösten sanamuodosta ilmevää päätöstä, ei ole sallittua.

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

Valitus, jonka Italian tasavalta on tehnyt 28.4.2011 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-3/09, Italian tasavalta v. Euroopan komissio, 3.2.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-200/11 P)

(2011/C 204/29)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Italian tasavalta (asiamies: avvocato dello Stato P. Gentili)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-3/09 antama tuomio on kumottava ja pääasia, joka koskee valtiontuesta C 20/08 (ex 62/08), jonka Italia on halunnut panna täytäntöön laivanrakennusteollisuuden väliaikaista suojajärjestelyä koskevan tukiohjelman N 59/04 muutoksella, 21.10.2008 tehdyn komission päätöksen K(2008) 6015 lopullinen kumoamista, on ratkaistava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian tasavalta on valittanut unionin tuomioistuimelle asiassa T-3/09, 3.2.2011 annetusta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Italian kanteen, joka koski valtiontuesta C 20/08 (ex 62/08), jonka Italia on halunnut panna täytäntöön laivanrakennusteollisuuden väliaikaista suojajärjestelyä koskevan tukiohjelman N 59/04 muutoksella, 21.10.2008 tehdyn komission päätöksen K(2008) 6015 lopullinen kumoamista; kyseinen päätös on annettu Italian tasavallalle tiedoksi 22.10.2008 samana päivänä päivättyllä kirjeellä nro SG-Grefe (2008) D/206436.

Italian tasavalta on esittänyt valituksensa tueksi seuraavaa:

Ensimmäinen valitusperuste. Tosiseikkoja koskeva virhe ja EY 87 artiklan 1 kohdan ja EY 88 artiklan 3 kohdan, asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽¹⁾ 1 artiklan c kohdan ja asetuksen N:o 794/2004 ⁽²⁾ 4 artiklan rikkominen.

Italia aikoi vuoden 2008 talousarviosta annetulla lailla ainoastaan täydentää rahoitusta vuoden 2004 talousarviosta annetussa laissa ja 2.2.2004 tehdystä ministeriön päätöksessä tarkoitettulle laivanrakennusteollisuudelle suunnatulle tuelle, jonka komissio oli jo hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1177/2002⁽³⁾ (laivanrakennusteollisuuden väliaikaisista suojajärjestelyistä annettu asetus) perusteella, muuttamatta itse tuen edellytyksiä tai yrityksiä ja sopimuksia, joille tukea voitiin myöntää. Rahoitus oli näet käytetty loppuun, koska hakemuksia oli tullut arvioitua enemmän. Tuolle tuelle luontaisen rakenteen vuoksi sillä ei voi olla ennalta määrättyä kokonaismäärää; näin ollen rahoituksen täydentäminen ei voi tarkoittaa, että jo hyväksyttyä tukea muutettaisiin olennaisella tavalla, jolloin kyseessä olisi uusi tuki. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen jättäessään ottamatta huomioon nämä seikat.

Toinen valitusperuste. Asetuksen (EY) N:o 1177/2002 2, 3, 4 ja 5 artiklan rikkominen.

Komissio on katsonut, että vuoden 2008 talousarviosta annettu laki on uusi tuki, koska laivanrakennusteollisuuden väliaikaisista suojajärjestelyistä annetussa asetuksessa tarkoitettu järjestelmä oli päättynyt 31.3.2005 eikä sitä voitu tuon päivämäärän jälkeen enää soveltaa. Tämä ei pidä paikkaansa, koska tuo päivämäärä viittasi ainoastaan päivään, jonka jälkeen ei enää voitu tehdä tukeen oikeuttavia laivanrakennussopimuksia. Samassa asetuksessa säädettiin kuitenkin, että tukea myönnetään yrityksille, jotka olivat luovuttaneet laivat kolmen vuoden kuluessa sopimuskentekopäivästä (tätä aikaa voitiin pidentää enintään kolmella vuodella). Näin ollen asetusta voitiin soveltaa kyseisiin sopimuksiin ainakin 31.3.2008 saakka. Vuoden 2008 talousarviosta annettu laki, joka hyväksyttiin 24.12.2007, on nimenomaan tuon asetuksen täytäntöönpanotoimi, jonka tarkoituksena on sallia tukien maksaminen kaikille 31.3.2005 mennessä tehdyille sopimuksille. Vuoden 2008 talousarviosta annetun lain oikeusperustana oli näin ollen laivanrakennusteollisuuden väliaikaisista suojajärjestelyistä annettu asetus, jota komission olisi pitänyt soveltaa ja hyväksyä tämä laki. Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että komission valta arvioida laivanrakennusalan tukia laivanrakennusteollisuuden väliaikaisista suojajärjestelyistä annetun asetuksen nojalla päättyi 31.3.2005, vaikka nämä toimet koskivat ennen 31.3.2005 tehtyjä sopimuksia.

Kolmas valitusperuste. EY 87 artiklan 2 ja 3 kohdan ja EY 88 artiklan 3 kohdan rikkominen. Olennaisten menettelymääräysten rikkominen perustelujen puuttumisen vuoksi (EY 253 artikla).

Komissio on katsonut, että mistään perustamissopimuksen määräyksestä tai muista lähteistä ei seuraa, että vuoden 2008 talousarviosta annetussa laissa säädetty tuki soveltuisi yhteismarkkinoille. Tämä ei pidä paikkaansa, koska kyseessä oli yhteisön laivanrakennusteollisuuden suojeleminen Koreasta peräisin oleva polkumyynniltä, minkä vuoksi olisi voitu soveltaa 87 artiklan 3 kohdan b alakohtaa (Euroopan yhteistä etua koskeva tärkeä hanke) tai 87 artiklan 3 kohdan c alakohtaa (tuki tietyn talousalueen kehityksen edistämiseen) ja joka tapauksessa suhteellisuusperiaatetta: jos tuettaisiin vain joitakin sopimuksia, koska rahoitus oli käytetty loppuun, kyseessä olisi suhteeton keino tukea julkisia varoja, koska kyseisten yritysten välille aiheutettaisiin vakava kilpailunvääristyminen. Komissio ei ole tutkinut mitään näistä mahdollisista perusteluista poiketa valtion-

tukia koskevasta kiellosta. Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että Italia ei ollut esittänyt mitään perusteita sille, että voitaisiin poiketa valtiontukia koskevasta kiellosta, erityisesti erilaisen kohtelun ja kilpailunvääristymisen osalta, joita olisi aiheutunut, jos tuet olisi evätty tietyiltä yrityksiltä ja niitä olisi myönnetty samassa tilanteessa oleville toisille yrityksille. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että komission päätös oli riittävästi perusteltu.

Neljäs valitusperuste. Luottamuksensuojan periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun (syrjintäkiellon) periaatteen loukkaaminen.

Komission hyväksyttyä laivanrakennusteollisuuden väliaikaisista suojajärjestelyistä annetussa asetuksessa säädetyn järjestelmän 2.2.2004, oli syntynyt perusteltu luottamus siihen, että myös laki, jonka tarkoituksena oli pelkäästään myöntää lisärahoitusta kyseiselle järjestelmälle, hyväksyttäisiin. Myös yhdenvertaisen kohtelun tai syrjintäkiellon periaate edellyttää tällaista lähestymistapaa, koska varojen kuluttua loppuun vain osa toimijoista oli saanut tukea, mutta eivät kaikki samassa tilanteessa olevat toimijat. Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että Italialle ja henkilöille, joita asia koskee, oli selvää, että vuonna 2004 tehdystä tuen hyväksyvässä päätöksessä asetettiin tuelle hyväksyttäväksi kattomääräksi 10 miljoonaa euroa. Päinvastoin oli syntynyt perusteltu luottamus siihen, että kaikki tukeen oikeutetut toimijat voisivat saada tukea.

⁽¹⁾ EYVL L 83, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 140, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 172, s. 1.

Valitus, jonka Union of European Football Associations (UEFA) on tehnyt 27.4.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-55/08, Unionin of European Football Associations (UEFA) v. Euroopan komissio, 17.2.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-201/11 P)

(2011/C 204/30)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittaja: Union of European Football Associations (UEFA)
(edustajat: D. Anderson, QC, barrister D. Piccinin, solicitor B. Keane ja solicitor T. McQuail)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Belgian kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että valituksenalainen tuomio on kumottava seuraavista syistä:

- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen soveltaessaan direktiiviä 89/552⁽¹⁾ sekä selkeyttä ja avoimuutta koskevan vaatimuksen osalta että sen osalta, että EURO luokiteltiin yhteiskunnallisesti erityisen merkittäväksi tapahtumaksi.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen soveltaessaan perustamissopimuksen kilpailua koskevia määräyksiä.

c) Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen soveltaessaan perustamissopimuksen palvelujen tarjoamisen vapautta ja oikeasuhteisuutta koskevia määräyksiä.

d) Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen soveltaessaan UEFA:n oikeutta omaisuudensuojaan.

e) Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että riidanalaisessa päätöksessä oli riittävät perustelut siltä osin kuin on kyse i) EUOn luokittelemisesta yhteiskunnallisesti erityisen merkittäväksi tapahtumaksi, ii) kilpailusta, iii) palvelujen tarjoamisen vapaudesta ja iv) omaisuudensuojasta.

(¹) Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3.10.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/552/ETY (EYVL L 298, s. 23).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 13.5.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-122/07–T-124/07, Siemens AG Österreich v. komissio, 3.3.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-231/11 P)

(2011/C 204/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Antoniadis, R. Sauer ja N. von Lingen)

Muut osapuolet: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Nuova Magrini Galileo SpA

Vaatimukset

Komissio vaatii ensisijaisesti, että

— yhdistetyissä asioissa T-122/07–T-124/07, 3.3.2011 annettun tuomion tuomiolauselman 2 kohta on kumottava siltä osin kuin se perustuu valituksenalaisen tuomion 157 kohdan toteamukseen siitä, että komissio on velvollinen määrittämään eri yhtiöiden osuudet määräistä, jotka ne on määrätty yhteisvastuullisesti maksamaan

— yhdistetyissä asioissa T-122/07–T-124/07, 3.3.2011 annettun tuomion tuomiolauselman 3 kohta on kumottava siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa valituksen-

alaisen tuomion 158 kohdan ja 245, 247, 262 sekä 263 kohdan mukaisesti uudestaan sakot ja määrittää osuudet sakkojen määräistä, joka kunkin yksittäisen yhtiön on maksettava

toiseksi toissijaisesti

— yhdistetyissä asioissa T-122/07–T-124/07, 3.3.2011 annettu tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä velvoitetaan komissio valituksenalaisen tuomion 157 kohdan mukaisesti määrittämään eri yhtiöiden osuudet määräistä, jotka ne on määrätty yhteisvastuullisesti maksamaan

— yhdistetyissä asioissa T-122/07–T-124/07, 3.3.2011 annettu tuomio on kumottava siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin valituksenalaisen tuomion 158 kohdan toteamusten mukaisesti määrittää 245, 247, 262 sekä 263 kohdassa osuudet sakkojen määräistä, joka kunkin yksittäisen yhtiön on maksettava ja siten muuttaa asiassa COMP/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet, 24.1.2007 tehtyä komission päätöstä K(2006) 6762 lopull.

kolmanneksi

— asioissa T-122/07, T-123/07 ja T-124/07 nostetut kanteet on hylättävä siltä osin kuin niissä vaaditaan päätöksen K(2006) 6762 lopull. 2 artiklan j, k ja l alakohdan kumoamista

neljänneksi

— valituksen vastapuolet ja kantajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä valituksen että unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin osalta

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) Komissiolle asetettu velvoite vahvistaa yhteisvastuullisten yksittäiset vastuuosuudet on ristiriidassa komissiolle asetuksen N:o 1/2003 23 artiklassa osoitettujen toimivaltuuksien ja velvollisuuksien kanssa ja sillä puututaan kansallisiin oikeusjärjestyksiin. Nämä toimivaltuudet ja velvollisuudet ulottuvat ulkoiseen suhteeseen, toisin sanoen sakkojen määräämiseen ja mahdollisesti päätöksen adressaattien yhteisvastuun määrittämiseen. Yhteisvastuun vahvistamisesta johtuva yhteisvastuullisten sisäinen suhde, mukaan lukien yhteisvastuullisten väliset mahdolliset takautumisvaatimukset, kuuluvat sen vastoin lähtökohtaisesti jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamisalaan.

2) Unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt tutkintatoimivaltansa rajat, kun se on vahvistanut sitovasti vastuuosuudet sisäisessä suhteessa kansallisissa tuomioistuimissa mahdollisesti esitettäviin takautumisvaatimuksiin nähden.

- 3) Unionin yleisen tuomioistuimen vahvistama komission velvollisuus yhteisvastuusta johtuvien oikeusvaikutusten kattavaan sääntelyyn ei voi perustua unionin yleisen tuomioistuimen tältä osin esiin tuomaan yksilöllisen rangaistuksen ja seuraamuksen määrittämiseen periaatteeseen; se on myös ristiriidassa SEUT 101 ja 102 artiklan rikkomisesta johtuvan yrityksen vastuun periaatteen kanssa.
- 4) Unionin yleinen tuomioistuin on lausunut ultra petita ja se on loukannut kontradiktorisen menettelyn periaatetta, kun se on osoittanut vastuusuudet sisäisessä suhteessa ja muuttanut implisiittisesti päätöstä, vaikkei sitä ole vaadittu tekemään näin eikä asiaa ole riittävästi argumentoitu.
- 5) Unionin yleinen tuomioistuin laiminlyö lisäksi perusteluvelvollisuuttaan, koska tuomion keskeiset perustelut eivät ole riittävän selviä eikä unionin yleinen tuomioistuin ole käsitellyt komission yhteisvastuuta koskevia argumentteja.
- 6) Lopuksi tuomio puuttuu vastuussa olevien osapuolen yksilöimistä koskevaan komission harkintavaltaan.

Valitus, jonka Siemens Transmission & Distribution Ltd on tehnyt 16.5.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-122/07–T-124/07, Siemens AG Österreich ym. v. komissio, 3.3.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-232/11 P)

(2011/C 204/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Siemens Transmission & Distribution Ltd (edustajat: asianajajat H. Wollmann ja F. Urlesberger)

Muut osapuolet: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution SA, Nuova Magrini Galileo SpA, Euroopan komissio

Vaatimukset

- valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 3 kohdan neljättä luetelmakohtaa on muutettava siten, että Reyrollelle siinä määrättyä sakkoa alennetaan ainakin 7 400 000 euroa
- toissijaisesti valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 3 kohta on kumottava Reyrolleä koskevin osin ja asia on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- joka tapauksessa vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että yksilöllisen rangaistuksen ja seuraamuksen vahvistamista koskevaa periaatetta on loukattu. Unionin yleinen tuomioistuin on rajoittamaton tutkintatoimivaltaansa käyttäes-

sään soveltanut väärin asetuksen 1/2003 23 artiklan 3 kohtaa, kun se ei ole määrännyt Rolls-Royce/Reyrolle –yritykselle ajankaksolle 1988–1998 seuraamusta tämän yrityksen suhteiden mukaisesti, vaan se on sen sijaan ottanut huomioon sellaisen taloudellisen yksikön talousaseman, joka on perustettu vasta vuosia myöhemmin (myymällä Reyrolle VA Technologielle).

Lisäksi valittaja väittää, että on loukattu unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vakiintuneita yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta. Asetuksen 1/2003 31 artiklan puiteissa unionin yleinen tuomioistuin on järjestelmällisesti soveltanut erilaisia laskentamenetelmiä, jotka ovat asettaneet valittajan muihin sakkomääräyksen saaneisiin nähden selvästi huonompaan asemaan. Tälle erilaiselle kohtelulle ei ole objektiivista perustetta.

Valitus, jonka Siemens Transmission & Distribution SA ja Nuova Magrini Galileo SpA ovat tehneet 16.5.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-122/07, Siemens AG Österreich ym. v. komissio, 3.3.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-233/11 P)

(2011/C 204/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Siemens Transmission & Distribution SA ja Nuova Magrini Galileo SpA (edustajat: asianajajat H. Wollmann ja F. Urlesberger)

Muut osapuolet: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-122/07–T-124/07 3.3.2011 antaman tuomion tuomiolauselman 2 kohta on kumottava siltä osin kuin siinä kumotaan asiassa COMP/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet, 24.1.2007 tehdyn komission päätöksen K(2006) 6762 lopull. 2 artiklan j ja k alakohta
- valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta on kumottava ja päätöksen K(2006) 6762 lopull. 2 artiklan j ja k alakohta on vahvistettava ja mainitun päätöksen 2 artiklan k alakohdan suhteen on todettava, että kunkin yhteisvastuullisen on vastattava suhteessa muihin yhteiselveläisiinsä 4 500 000 euron määrän kolmasosasta

- toissijaisesti valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta on kumottava ja asia on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi

— joka tapauksessa valituksenalaisen tuomion tuomiolausel-
man 7 kohta on kumottava ja vastaaja on velvoitettava
korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut asiassa T-124/07
sekä nyt esillä olevassa muutoksenhakumenettelyssä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin on kantajien vaatimukset ylittäen kumonnut myös yksinomaan Schneider Electric SA:lle määrättyt sakot ja lisännyt ne lainvastaisesti valittajien yhteisvastuulle. Valituksenalainen tuomio loukkaa tältä osin olennaisia oikeusperiaatteita. Unionin yleinen tuomioistuin on tämän vuoksi loukannut vaatimusperiaatetta ja jättänyt ottamatta huomioon sen

SEUT 263 artiklaan implisiittisesti sisältyvän periaatteen, että kukaan ei voi nostaa kannetta toisen lukuun.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on kantajien vaatimukset ylittäen puuttunut komission Schneider Electric SA:n osalta tekemän päätöksen oikeusvoimaan. Tämän oikeusvoiman lainvastainen murtaminen loukkaa oikeusvarmuuden periaatetta.

Valittajille on ole annettu mahdollisuutta ottaa kantaa unionin yleisen tuomioistuimen olennaisiin toteamuksiin. Tämä on tuomioistuimessa käytävää menettelyä koskeva puute, sillä valittajien oikeutta Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa tarkoitettuun kuulluksi tulemiseen on näin loukattu.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — NLG v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-109/05 ja T-444/05) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Julkisista palveluvelvoitteista valtiontukien alalla aiheutuviin kustannuksiin liittyviä tietoja koskeva asiakirja — Oikeuden epääminen — Kolmansien taloudellisten etujen suoja koskeva poikkeus — Liikesalaisuus — Perusteluvollisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Jäsenvaltiolta saadut asiakirjat)

(2011/C 204/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG), aiemmin Navigazione Libera del Golfo SpA (Napoli, Italia) (edustajat: asianajajat S. Ravenna ja A. Abate)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Costa de Oliveira ja V. Di Bucci)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Italian tasavalta (asiamiehet: aluksi I. Braguglia ja avvocato dello Stato M. Fiorilli, sitten avvocato dello Stato M. Fiorilli ja R. Adam ja lopuksi avvocato dello Stato I. Bruni) (asia T-444/05); Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: B. Driessen ja A. Vitro) (asia T-444/05); Caremar SpA (Napoli) (edustajat: aluksi asianajajat G. M. Roberti, A. Franchi ja G. Bellitti, sittemmin asianajajat G. M. Roberti, G. Bellitti ja I. Perego) (asiat T-109/05 ja T-444/05)

Oikeudenkäynnin kohde

3.2.2005 tehdyn komission päätöksen D(2005) 997 ja 12.10.2005 tehdyn komission päätöksen D(2005) 9766, joissa kieltäydytään myöntämästä kantajalle oikeutta tutustua tiettyihin tietoihin, joita ei ole mainittu valtiontuesta, jonka Italia on myöntänyt merenkuljettajille Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar ja Toremar (Tirrenia-konserni) 16.3.2004 tehdystä komission päätöksestä 2005/163/EY (EUVL 2005, L 53, s. 29) julkaistussa versiossa, kumoamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselmä

1) 3.2.2005 tehty komission päätös D(2005) 997 kumotaan siltä osin kuin siinä kieltäydytään myöntämästä oikeutta tutustua Caremar SpA:lle autolautoilla ja nopeilla matkustaja-aluksilla hoideista matkustajienkuljetuspalveluista Napoli-Beverellon ja Caprin välisellä reitillä vuosittain aiheutuvia lisäkustannuksia koskeviin yksityiskohtaisiin tietoihin.

2) Kanne asiassa T-109/05 hylätään muilta osin.

3) Euroopan komissio vastaa kolmasosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan ja kolmasosasta Navigazione Libera del Golfo Srl:lle (NLG) aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista, ja viimeksi mainittu vastaa kahdesta kolmasosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan ja kahdesta kolmasosasta komissiolle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista asiassa T-109/05.

4) Caremar vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan asiassa T-109/05.

5) 12.10.2005 tehty komission päätös D(2005) 9766 kumotaan.

6) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa T-444/05.

7) Italian tasavalta, Euroopan unionin neuvosto ja Caremar vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 106, 30.4.2005.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — Batchelor v. komissio

(Asia T-250/08) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, joita on vaihdettu arvioitaessa televisiolähetystoiminnan alalla toteutettujen toimenpiteiden yhteisön oikeuden mukaisuutta — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Päätöksentekomenettelyn suojaan liittyvä poikkeus — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustointien tarkoitusten suojaan liittyvä poikkeus)

(2011/C 204/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Edward William Batchelor (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi solicitor F. Young, barrister A. Barav ja asianajaja D. Reymond, sittemmin A. Barav, D. Reymond ja barrister F. Carlin)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi C. Docksey, C. O'Reilly ja P. Costa de Oliveira, sittemmin C. O'Reilly ja P. Costa de Oliveira)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: B. Weis Fogh ja S. Juul Jørgensen)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: aluksi S. Behzadi-Spencer, L. Seeboruth ja I. Rao, sittemmin I. Rao, avustajanaan barrister G. Facenna ja barrister T. de la Mare)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä komission pääsihteerin 16.5.2008 tekemän sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla evättiin oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin, joita oli vaihdettu arvioitaessa televisio-toimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3.10.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (EYVL L 298, s. 23) 3 a artiklan nojalla, ovatko Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamat toimenpiteet yhteisön oikeuden mukaisia, ja toisaalta saman pyynnön hylkäämistä koskevan implisiittisen päätöksen, joka katsotaan tehdyn 9.4.2008, kumoamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne implisiittisestä hylkäyspäätöksestä, joka katsotaan tehdyn 9.4.2008, jätetään tutkimatta.
- 2) Euroopan komission pääsihteerin 16.5.2008 tekemä päätös kumotaan muilta kuin siltä osin kuin se koskee 19.2.2007 päivätyn kirjeen kahteen ensimmäiseen liitteeseen sisältyviä tietoja, joiden osalta on vedottu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan sisältyvään poikkeukseen.
- 3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Edward William Batchelorin oikeudenkäyntikulut.
- 4) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omien kulujensa lisäksi Batchelorille väliintulostaan aiheutuneista kuluista.
- 5) Tanskan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 209, 15.8.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2011 — Prinz von Hannover v. SMHV

(Asia T-397/09) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Vaakunoita esittävää yhteisön kuviomerkkiä koskeva hakemus — Ehdottomat kieltäytymisperusteet — Valtion tunnuksen jäljittely heraldiselta kannalta katsoen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan h alakohta — Pariisin yleissopimuksen 6 b artikla)

(2011/C 204/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg (Hannover, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Stötzl ja J. Hilger)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Oikeudenkäynnin kohde

SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 1361/2008-1 23.7.2009 tekemästä siitä päätöksestä nostettu kanne, joka koski Hannoverin suvun vaakunoita esittävän kuviomerkin rekisteröintihakemusta.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 297, 5.12.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — ancotel v. SMHV — Acotel (ancotel.)

(Asia T-408/09) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ancotel rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön kuviomerkki ACOTEL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kohdeyleisö)

(2011/C 204/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ancotel GmbH (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Truelsen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: S. Schäffner)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Acotel SpA (Rooma, Italia) (edustajat: aluksi asianajajat D. De Simone ja D. Demarinis, sittemmin asianajajat D. De Simone, D. Demarinis ja J. Wrede)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 19.6.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1385/2008-1), joka liittyy Acotel SpA:n ja ancotel GmbH:n väliseen väitemenetelyyn.

Tuomiolauselmä

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 19.6.2009 tekemä päätös (asia R 1385/2008-1) kumotaan.
- 2) SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaa ancotel GmbH:n oikeudenkäyntikulut.

3) Acotel SpA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 312, 19.12.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2011 — São Paulo Alpargatas v. SMHV — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES)

(Asia T-422/09) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus kuvionmerkin BAHIANAS LAS ORIGINALES rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön ja kansalliset kuviomerkit havaianas ja aikaisempi kansallinen sanamerkki HAVAIANAS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2011/C 204/38)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: São Paulo Alpargatas, SA (São Paulo, Brasilia) (edustajat: asianajajat P. Merino Baylos ja A. Velázquez Ibáñez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Enrique Fischer (Buenos Aires, Argentiina) (edustajat: aluksi asianajaja E. Rasche Aparicio, sittemmin asianajaja M. de Justo Bailey)

Oikeudenkäynnin kohde

SMHV:n toisen valituslautakunnan 17.8.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1477/2008-2), joka koskee São Paulo Alpargatas, SA:n ja Enrique Fischerin välistä väittemenettelyä, nostettu kanne

Tuomiolauselmä

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 17.8.2009 tekemä päätös (asia R 1477/2008-2) kumotaan.
- 2) SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan São Paulo Alpargatas, SA:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Enrique Fischer vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 297, 5.12.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — Space Beach Club v. SMHV — Flores Gómez (SpS space of sound)

(Asia T-144/10) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus kuvionmerkin SpS space of sound rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset kuviomerkit ja yhteisön kuviomerkit space ibiza, space DANCE BARCELONA, space DANCE MADRID, space DANCE VALENCIA, space DANCE MALLORCA, space DANCE EIVISSA, space SPACE IBIZA WORLD, space DANCE ja aikaisempi kansallinen sanamerkki SPACE VIVA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Merkit eivät ole samankaltaisia — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2011/C 204/39)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Space Beach Club, SA (San Jorge, Ibiza, Espanja) (edustaja: asianajaja A. I. Alejos Cutili)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: J. F. Crespo Carrillo)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Miguel Ángel Flores Gómez (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat A. J. Vela Ballesteros ja B. C. Lamas Begué)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 18.1.2010 (asia R 766/2009-2) tekemästä päätöksestä, joka koskee Space Beach Club, SA:n ja Miguel Ángel Flores Gómezin välistä väittemenettelyä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Space Beach Club, SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 134, 22.5.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — Longevity Health Products v. SMHV — Tecnifar (E-PLEX)

(Asia T-161/10) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus sanamerkin E-PLEX rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki EPILEX — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2011/C 204/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahama) (edustaja: asianajaja J. Korab)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: R. Pethke)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Tecnifar — Industria Tecnica Farmaceutica, SA (Lissabon, Portugali)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus SMHV:n neljännen valituslautakunnan 5.2.2010 (asia R 662/2009-4) tekemästä päätöksestä, joka koskee Tecnifar — Industria Tecnica Farmaceutica, SA:n ja Longevity Health Products, Inc:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Longevity Health Products, Inc. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 148, 5.6.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2011 — Euro-Information v. SMHV (EURO AUTOMATIC CASH)

(Asia T-392/10) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin EURO AUTOMATIC CASH rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2011/C 204/41)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Strasbourg, Ranska) (edustaja: asianajaja A. Grolée)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 17.6.2010 antamasta ratkaisusta (asia R 892/2010-2), joka koskee hakemusta sanamerkin EURO AUTOMATIC CASH rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euro-Information — Européenne de traitement de l'information velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.5.2011 — Formenti Seleco v. komissio

(Asia T-210/09) ⁽¹⁾

(ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus — Väritelevisioiden tuonti Turkista — Vahingonkorvauskanne — Vanhentuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2011/C 204/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Formenti Seleco SpA (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat A. Malatesta, G. Terracciano ja S. Malatesta)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Scharf ja D. Grespan)

Oikeudenkäynnin kohde

Vahingonkorvauskanne, jolla vaaditaan korvausta vahingosta, jonka kantaja väittää kärsineensä sen johdosta, että komissio on jättänyt ryhtymättä toimenpiteisiin sen estämiseksi, että Turkin viranomaiset rikkovat Euroopan talousyhteisön ja Turkin välillä tehtyä assosiaatiosopimusta määritettäessä yhteisön alueelle Turkista tuotujen väritelevisioiden alkuperää.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Formenti Seleco SpA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 167, 18.7.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 23.5.2011 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej v. komissio

(Asia T-226/10) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Edustajina asianajajat, jotka eivät ole kolmannen asemassa — Tutkimatta jättäminen)

(2011/C 204/43)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Varsova, Puola) (edustajat: asianajajat H. Gruszecka ja D. Pawłowska)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja K. Mojzesowicz)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission 3.3.2010 tekemän sen päätöksen K(2010) 1234 kumoaminen, joka tehtiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/21/EY perusteella (EUVL L 108, s. 33) ja jolla määrätään Puolan sähköisten viestintäverkkojen ja postipalvelujen alan sääntelyviranomaisen peruuttamaan kaksi ilmoitettua hanketta, jotka koskevat IP-liikenteen kansallisia tukkumyyntimarkkinoita (IP-liikenne) (asia PL/2009/1019) ja IP-liikenteen kansallisia tukkumyyntimarkkinoita (peering IP) (asia PL/2009/1020) Telekomunikacja Polska S.A:n verkon kanssa

Määräysosa

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 209, 31.7.2010.

Kanne 18.4.2011 — Staelen v. oikeusasiamies

(Asia T-217/11)

(2011/C 204/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Claire Staelen (Bridel, Luxemburg) (edustajat: asianajajat L. Levi ja M. Vandenbussche)

Vastaaja: Euroopan oikeusasiamies

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa oikeusasiamiehen maksamaan kantajalle 559 382,13 euron suuruisen nettosumman viivästyskorkoineen, jotka lasketaan Euroopan keskuspankin vahvistaman koron perusteella siten, että sitä korotetaan kahdella prosenttiyksiköllä
- velvoittaa oikeusasiamiehen maksamaan yhteisöjen eläkekassalle kantajan hyväksi maksettavat eläkemaksut, jotka lasketaan kesäkuun 2005 ja huhtikuun 2011 väliseltä ajanjaksoilta lasketun peruspalkan perusteella eli 482 225,97 euron suuruisen kokonaismäärän perusteella
- velvoittaa oikeusasiamiehen maksamaan kantajalle kuukausittain, toukokuusta 2011 alkaen ja maaliskuuhun 2026 saakka, nettosumman, joka vastaa palkkaluokan AD 9 palkkatasolle 2 kuuluvien AD-virkamiesten toisen vuoden osalta vahvistettuja palkkoja, ottaen huomioon samaan palkkaluokkaan kuuluvan virkamiheen normaalin urakehityksen, täydennettynä kantajan hyväksi eläkekassaan ja sairausvakuutus-kassaan suoritettavilla maksuilla
- velvoittaa oikeusasiamiehen maksamaan kantajalle 50 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä
- velvoittaa oikeusasiamiehen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu laiminlyöntiin suorittaa kaikki perustellut tutkimukset sen selvittämiseksi, onko Euroopan parlamentin hallinnossa mahdollisesti il-

mennyt hallinnollinen epäkohta sen käsitellessä kantajan asiaa. Kantaja väittää, että vastaaja on menetellyt virheellisesti ja näin ollen rikkonut oikeusasiamiehen ohjesäännöstä ja hänen tehtäviensä hoitamista koskevista yleisistä ehdoista tehdyn päätöksen 94/262/EHTY, EY, Euratom (EYVL L 113, s.15) 3 artiklan 1 kohtaa.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen siltä osin kuin vastaaja on ylittänyt hänellä kantelun aineellisuuden tutkimisen osalta olevan harkintavallan rajat ja syylistynyt tehtäviään suorittaessaan sellaiseen virheeseen, josta on omiaan aiheutumaan kantajalle vahinkoa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu puolueettomuuden, objektiivisuuden ja itsenäisyyden puuttumiseen sekä vilpilliseen mieleen ja harkintavallan väärinkäyttöön siltä osin kuin vastaaja yhtäältä on tehnyt Euroopan parlamentin kanssa yhteistyösopimuksen ja toisaalta jättänyt perusteettomasti käsittelemättä tehtyyn kanteluun liittyvät keskeiset kysymykset.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu huolenpitovelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamiseen. Kantaja väittää, ensinnäkin, että vastaaja ei ole ottanut huomioon kaikkia niitä tekijöitä, joiden mukaisesti hänen kantajan tilanteen tutkimisen yhteydessä tekemänsä päätöksen sisältö voi määräytyä, ja toiseksi, että vastaaja on kieltäytynyt antamasta kantajan tutustuttavaksi asiakirjoja, joihin vastaajan päätös perustuu, ja kolmanneksi, että vastaaja on ylittänyt kohtuullisen käsittelyajan.

Kanne 28.4.2011 — Helleenien tasavalta v. Euroopan komissio

(Asia T-233/11)

(2011/C 204/45)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: B. Asimakopoulou, G. Kanellopoulou, A. Iosifidou ja P. Milonopoulos)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteellaan kantaja vaatii kumottavaksi valtioneuvoston nro K 48/2008 (aiemmin NN 61/2008), jota Kreikka on myöntänyt Ellinikos Chrysos A.E:lle, 23.2.2011 tehdyn komission päätöksen K(2011) 1006 lopullinen.

Kantaja vetoaa seuraaviin kumoamisperusteisiin.

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaaja on rikkonut perussopimusten määräyksiä (SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja SEUT 108 artiklan 2 kohtaa, aiemmin EY 87 artiklan 1 kohta ja EY 88 artiklan 2 kohtaa), koska se on tulkinnut ja soveltanut niitä virheellisesti, sillä se on tehnyt virheen määrittäessään ja arvioi-
dessaan tosiseikkoja, jotka liittyvät valtiontukien käsitteeseen.

Tämän perusteen ensimmäisen osan, joka liittyy ensimmäiseen valtiontukitoimenpiteeseen (Kassandran kaivosten myynti niiden markkina-arvoa alemmalla hinnalla), tueksi vedotaan a) tuen olemassaoloa koskevaan virheelliseen arvioon, joka johtuu ilmeisestä virheestä siltä osin kuin kyse on valtion ominaisuudesta pelkkänä välittäjänä, ja siihen, ettei riidanalaisissa omistusoikeuden siirrossa ole käytetty valtion varoja, b) (toissijaisesti) siihen, että yksityisen sijoittajan kriteerin soveltamista on arvioitu väärin, c) (tai ainakin) edun myöntämistä koskevaan harhaanjohtavaan arvioon, koska kaivosten, maaperän ja mineraaliesiintymien sekä kaivosten myyntiajankohdan tosiasialliseksi väitetyn toiminnan arvo on laskettu ilmeisen virheellisesti, d) (tai ainakin) kilpailun vääristymistä ja vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan koskevaan harhaanjohtavaan arvioon.

Tämän perusteen toisen osan, joka koskee valtiontukitoimenpidettä nro 2 (vapautus omistusoikeuden siirtoverojen maksamisesta), tueksi vedotaan edellä mainitun edun, kilpailun vääristymisen ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvan vaikutuksen virheelliseen arviointiin.

Toisessa kanneperusteessa kantaja väittää, että vastaaja on rikkonut asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 14 artiklan 1 kohdan toista virkettä siltä osin kuin kyse on vaatimuksesta periä tuki takaisin ja loukannut täten suhteellisuusperiaatetta, vilpittömän yhteistyön periaatetta, oikeussuojan periaatetta ja luottamuksen-suojan periaatetta.

Tämän kanneperusteen tueksi väitetään, että näiden periaatteiden valossa vastaaja menetteli virheellisesti vertaillaan kilpailun vääristymän uhkaa ja kyseessä olevien kaivosten toiminnan jatkamisesta koituvaa hyötyä.

Lopuksi kolmannessa kumoamisperusteessa kantaja katsoo, että vastaaja on rikkonut perustelusääntöjä (SEUT 296 artiklaa, aiemmin EY 253 artiklaa) arvioiessaan valtiontuen olemassaoloa ja sen yhteensoveltuvuutta sisämarkkinoille.

Tämän perusteen tueksi esitetään, että vastaaja ei ole selittänyt, miksi puhtaasti yksityistä varoista peräisin oleva Kassandran kaivosten myyntihinta muodostaa suoraan tai välillisesti valtion varojen menetyksen, joka voidaan lukea valtion aiheuttamaksi, ja miksi se on katsonut, että nyt esillä olevassa tapauksessa on maksettava sekä kaivosten omistusoikeuden siirtovero että maaperän omistusoikeuden siirtovero eikä pelkästään kaivosvero. Lisäksi kaivosten, maaperän ja mineraaliesiintymien arvon las-

kemisen osalta vastaaja ei ole selittänyt edun myöntämistä, vaan se on tukeutunut valikoidusti osittain Behre Dolbearin raporttiin ja osittain omaan mielivaltaiseen argumentointiinsa, jota se myös sovelsi ristiriitaisesti suljettujen kaivosten negatiiviseen arvoon.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 659/1999.

Kanne 4.5.2011 — Lidl Stiftung v. SMHV — Lactimilk (BELLRAM)

(Asia T-237/11)

(2011/C 204/46)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Lidl Stiftung (Neckarsulm, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Träger)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Lactimilk, SA (Madrid, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 1.3.2011 asiassa R 1154/2009-4 tekemän päätöksen ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "BELLRAM" luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 5074281

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väitemenettelyssä on vedottu: Espanjalainen numerolla 2414439 rekisteröity kuviomerkki "RAM" luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten; espanjalainen numerolla 98550 rekisteröity kuviomerkki "Ram" luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten; espanjalainen numerolla 151890 rekisteröity sanamerkki "RAM" luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Kantaja esittää kanteensa tueksi viisi kanneperustetta.

Se väittää ensiksi, että riidanalainen päätös on neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (jäljempänä asetus) 63 artiklan 2 kohdan, 75 ja 76 artiklan vastainen, minkä lisäksi sillä loukataan kantajan oikeutta tulla kuulluksi, koska valituslautakunta ei kehottanut asianosaisia lausumaan aikomuksestaan korvata kysymyksessä oleva rekisteröinti, jota väite koskee.

Kantaja toteaa toisessa kanneperusteessaan, että riidanalainen päätös on asetuksen 41 artiklan ja täytäntöönpanoasetuksen 15 säännön 2 kohdan f alakohdan vastainen, koska valituslautakunta otti huomioon tavaroita, joita ei ollut asianmukaisesti yksilöity väitekirjelmässä ja väitteen esittämistä varten asetetussa määräajassa.

Kantaja väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että riidanalainen päätös on asetuksen 42 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 15 artiklan vastainen, koska valituslautakunta ei arvioinut asianmukaisesti rekisteröityjen tavaroiden alaa käytöstä esitettyjen todisteiden valossa.

Kantaja väittää neljännessä kanneperusteessaan, että riidanalainen päätös on asetuksen 76 artiklan ja täytäntöönpanoasetuksen 50 säännön 1 kohdan ja 19 säännön 1 ja 3 kohdan vastainen, koska valituslautakunta otti virheellisesti huomioon aiemman tavaramerkin huomattavan erotuskyvyn.

Kantaja toteaa lopuksi viidennessä kanneperusteessaan, että riidanalainen päätös on asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan vastainen, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että tavarat ovat huomattavan samankaltaisia. Valituslautakunta jätti merkien samankaltaisuuden osalta huomiotta, että merkit ovat erilaiset tai etäisesti samankaltaiset, mikä johtuu siitä, että espanjan kielessä "BELLRAM" on luonteeltaan yhdenmukainen. Merkit "BELLRAM" ja "RAM" eivät ole sekoitettavissa toisiinsa, koska tavarat ovat etäisesti samankaltaisia ja merkit ovat erilaisia tai etäisesti samankaltaisia.

Kanne 3.5.2011 — Sigma Alimentos Exterior v. komissio

(Asia T-239/11)

(2011/C 204/47)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Sigma Alimentos Exterior (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja M. Ferre Navarrete)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan sikäli kuin siinä todetaan, että kodifioidun yhteisöverolain (TRLIS) 12 §:n 5 momentti sisältää osatekijöitä, joita pidetään valtiontukena

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan sikäli kuin siinä todetaan, että TRLIS:n 12 §:n 5 momentti sisältää osatekijöitä, joita pidetään valtiontukena, kun sitä sovelletaan sellaisten omistussuhteiden hankkimiseen, jotka merkitsevät määräysvallan saamista

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan sikäli kuin siinä sovelletaan tukien takaisinperimisvelvoitetta toimenpiteisiin, jotka on toteutettu ennen tällä kanteella riitautetun lopullisen päätöksen julkaisemista Euroopan unionin virallisissa lehdessä

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja on hankkinut omistussuhteita yhtiöissä, joiden kotipaikka on Yhdysvalloissa ja Perussa, verovuosien 2008 ja 2010 välisenä ajanjaksona soveltamalla enimmäisomistussuuden hankkimisesta näissä yhtiöissä johtuvan rahallisen liikearvon kirjaamista kuluksi TRLIS:n 12 §:n 5 momentin mukaisesti.

Komissio teki 12.1.2011 riidanalaisen päätöksen K(2010) 9566 lopull., joka koskee omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan rahallisen liikearvon kirjaamista kuluksi (nro 45/2007, ex NN 51/2007, ex CP 9/2007). Tämän päätöksen seurauksena Espanjan verohallinto aloitti tarkastusmenettelyjä korjatakseen kantajan toteuttamat liikearvon kirjaamiset kuluksi.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan tarvittavat edellytykset siihen, että toimenpide katsotaan valtiontueksi, eivät täyty.

Kantaja väittää tähän liittyen, että pääasiallinen syy, miksi esillä olevassa asiassa tarkoitettua verojärjestelmää ei voida pitää valtiontukena, on se, että asianomainen toimenpide ei ole valikoiva. Komissio tekee kantajan mukaan nimittäin virheen, kun se katsoo, että toimenpide on valikoiva, koska järjestelmässä suositaan kansallisia hankintoja ja edellytetään vähintään 5 prosentin omistussuutta. Kantajan mukaan komissio on tehnyt tämän päätelmän analysoimatta niiden alojen erityispiirteitä, joilla tätä järjestelmää soveltaneet yritykset toimivat.

2) Toinen kanneperuste, joka koskee perustelujen puuttumista.

Kantajan mukaan perustelut, joiden vuoksi komissio katsoo, että nimenomaisia oikeudellisia esteitä yhtiöiden hankkimiselle Yhdysvalloista tai Perusta ei ole olemassa, ovat joka suhteessa riittämättömät.

Kanne 4.5.2011 — L'Oréal v. SMHV — United Global Media Group (MyBeauty)**(Asia T-240/11)**

(2011/C 204/48)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: L'Oréal (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja S. Abel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: United Global Media Group, Inc. (El Segundo, Yhdysvallat)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 3.2.2011 tekemä päätös asiassa R 898/2010-1 on kumottava
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajalle valituslautakunnassa aiheutuneet kulut mukaan lukien tai
- toissijaisesti vastapuoli valituslautakunnassa on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajalle valituslautakunnassa aiheutuneet kulut mukaan lukien, jos se on väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki MyBeauty TV luokkiin 3, 35 ja 41 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 6406755

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Väitteen perusteet: Vastapuoli perusti väitteensä yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohtaan ja väitti, että se on tiettyjen sellaisten aikaisempien rekisteröimättömien tavaramerkkien haltija, jotka ovat samankaltaisia kuin kantajan tavaramerkki

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen. Kuluista väiteosasto totesi, että koska väitteen tekijä oli hävinnyt osapuoli, se pitäisi tavanomaisesti velvoittaa korvaamaan kantajan edustamisesta aiheutuneet kulut, mutta koska tämä ei ollut nimennyt edustajaa yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 93 artiklassa tarkoitetulla tavalla, tälle ei aiheutunut tällaisia kuluja.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen ja kantajan velvoittaminen korvaamaan väitteen tekijän kulut.

Kanneperusteet: Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on kumottava, koska sillä rikotaan neuvoston asetuksen N:o 207/2009 85 artiklan 1 kohtaa. Kyseisen säännöksen mukaan väitemenettelyn hävinnän osapuolen on vastattava toisen osapuolen välttämättömistä menettelyyn liittyvistä kuluista. Kysei-

sessä kohdassa ei rajata tätä velvollisuutta kuluihin, jotka aiheutuivat saman asetuksen 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ammattimaisen edustuksen palkkaamisesta. Täytäntöönpanoasetuksen 94 säännössä ei myöskään ole säännöstä, jonka mukaan yksinomaan ammattimaiseen edustukseen liittyvät kulut voidaan saada korvattua. Siinä asetetaan pikemminkin yksinomaan ”katto” korvattaville kuluille tilanteessa, jossa ammattimainen edustaja toimi voittaneen osapuolen hyväksi. Sikäli kuin täytäntöönpanoasetuksen 94 sääntöä on tulkittava siten, että siinä suljetaan pois kulujen korvaaminen esillä olevan kaltaisessa tapauksessa, tämä sääntö on selvästi ristiriidassa yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 85 artiklan 1 kohdan kanssa, minkä vuoksi se on mitätön tai sitä ei voida soveltaa.

Kanne 10.5.2011 — Sanco v. SMHV — Marsalman (Kanan kuva)**(Asia T-249/11)**

(2011/C 204/49)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Sanco, SA (Barcelona, Espanja) (edustaja: abogado A. Segura Roda)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Marsalman, SL (Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 17.2.2011 asiassa R 1073/2010-2 tekemästä päätöksestä on nostettu määräajassa ja muutovaatimukset täyttäen; kumoamaan asianmukaisessa menettelyssä mainitun päätöksen tuomiolla, hylkäämään yhteisön tavaramerkkihakemuksen nro 6 675 383 kaikkien kyseessä olevien luokkien osalta ja velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Marsalman, SL.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, jossa ei ole sanoja ja joka koostuu puolipyraminoiden muotoisesta kehystetystä kanan kuvasta (hakemus nro 6 675 383), luokkiin 29 kuuluvia tavaroita varten ja luokkiin 35 ja 39 kuuluvia palveluja varten.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Espanjalainen kuviomerkki, jossa ei ole sanoja ja joka koostuu soikeanmuotoisesta kehystetystä kanan kuvasta (nro 2 727 182) luokkiin 29 ja 31 kuuluvia tavaroita varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen ja tulkinta.

Kanne 20.5.2011 — Ezz ym. v. neuvosto

(Asia T-256/11)

(2011/C 204/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypti), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) ja Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat (Giza, Egypti) (edustajat: barrister M. Lester ja solicitor J. Binns)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaativuudet

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 21.3.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/172/YUTP (EUVL L 76, s. 63) ja Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 21.3.2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 270/2011 (EUVL L 76, s. 4) siltä osin kuin niitä sovelletaan kantajiin, ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteellaan SEUT 263 artiklan nojalla unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 21.3.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/172/YUTP ja Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 21.3.2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 270/2011 siltä osin kuin niitä sovelletaan kantajiin.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, etteivät sellaisten rajoittavien toimenpiteiden, joista säädetään neuvoston päätöksen 2011/172/YUTP 1 artiklassa ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 270/2011 2 artiklassa, hyväksymisen edellytykset täyty kantajien osalta. Lisäksi kantajat väittävät, että vastaajan perustelut kantajiin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden hyväksymiselle ovat täysin epämääräisiä, erittelemättömiä, toteennäyttämättömiä ja perusteettomia sekä riittämättömiä oikeuttamaan tällaisten toimenpiteiden soveltamisen.

2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että vastaaja on loukannut kantajien puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska

— rajoittaviin toimenpiteisiin ei liity menettelyä, jossa kantajat saisivat tiedon näytöstä, jonka perusteella päätös heidän varojensa jäädyttämisestä tehtiin, tai jossa he voisivat tehokkaasti esittää näkemyksiään tästä näytöstä

— perustelut, joihin riidanalaisissa toimenpiteissä vedotaan, sisältävät yleisluontoisen, perustelemattoman ja epämääräisen väitteen oikeudellisesta menettelystä, ja koska

— vastaaja ei ole antanut riittäviä tietoja, jotta kantajat voisivat tehokkaasti esittää kantansa, minkä vuoksi tuomioistuin ei voi arvioida sitä, ovatko neuvoston päätös ja arviointi perusteltuja ja tukeutuvatko ne pätevään näyttöön.

3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että vastaaja ei ole esittänyt kantajille riittäviä perusteluja sille, että heidät sisällytettiin riidanalaisten toimenpiteiden piiriin, mikä on vastoin vastaajalle asetettua velvollisuutta esittää selvästi päätöksen perusteena olevat tosiasialliset ja erityiset syyt, mukaan lukien yksittäiset täsmälliset perustelut, joiden johdosta se katsoi, että kantajat olivat vastuussa Egyptin valtion varojen väärinkäytöstä.

4) Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että vastaaja on loukannut perusteetta ja suhteettomasti kantajien omaisuusuo-
jaa ja mainetta, koska

— varojen jäädyttämistä koskevilla toimenpiteillä on ilmeinen ja pitkäkestoinen vaikutus kantajien perusoikeuksiin

— toimenpiteet eivät ole oikeutettuja siltä osin kuin niitä sovelletaan kantajiin, ja koska

— vastaaja ei ole osoittanut, että varojen täydellinen jäädyttäminen on vähiten rajoittava toimenpide tällaisen tavoitteen saavuttamiseksi, eikä sitä, että kantajille aiheutuva huomattava haitta on perusteltua ja oikeasuhteista.

5) Viides kanneperuste perustuu siihen, että kantajien sisällyttäminen sellaisten henkilöiden luetteloon, joita vastaan rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan, perustuu vastaajan ilmeiseen arviointivirheeseen.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2011 — Van Bennekom v. neuvosto ja komissio

(Asia T-206/96) ⁽¹⁾

(2011/C 204/51)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 74, 8.3.1997.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2011 — Van Rossum v. neuvosto ja komissio**(Asia T-207/96) ⁽¹⁾**

(2011/C 204/52)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 74, 8.3.1997.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.5.2011 — ArcelorMittal Wire France ym. v. komissio**(Asia T-385/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 204/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 4.4.2011 — ZZ v. Europol

(Asia F-34/11)

(2011/C 204/54)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja D. Dane)

Vastaaja: Europol

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kantajan palkkaluokkaan AST5 luokittelevan päätöksen kumoaminen

Vaatimukset

- Vastaajan 19.12.2010 tekemä päätös, jolla se ilmoitti kantajalle, että hänen virkansa luokittelu oli pysytetty palkkaluokassa AST5, on kumottava
- Europol on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 4.5.2011 — ZZ v. Euroopan oikeusasiamies

(Asia F-54/11)

(2011/C 204/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan oikeusasiamies

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen päätöksen kumoaminen, jossa kantajalle määrätään kurinpitoseuraamuksena viraltapano eläkeoikeuksia menettämättä.

Näin ollen ensisijainen vaatimus, jonka mukaan kantaja on sijoitettava uudelleen virkaansa, ja toissijainen vaatimus, jonka mukaan hänelle on maksettava rahamäärä, joka vastaa palkkaa, jonka hän olisi saanut viraltapanon voimaantulopäivän ja eläkeiän saavuttamispäivän välisenä aikana. Joka tapauksessa se, että kantajalle maksetaan korvausta aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.

Vaatimukset

- Euroopan oikeusasiamiehen 20.7.2010 tekemä kurinpitopäätös, jossa kantajalle määrätään kurinpitoseuraamuksena viraltapano eläkeoikeuksia menettämättä, on kumottava
- 18.1.2011 tehty päätös, jolla valitus hylättiin nimenomaisesti, on tarvittaessa kumottava.

Tarvittaessa:

- on ensisijaisesti todettava, että viraltapanoa koskevan päätöksen kumoamisesta seuraa kantajan uudelleensijoittaminen hänen palkkaluokka A5 palkkataso 2 hallintovirkamiehen virkaansa taannehtivin vaikutuksin siitä ajankohdasta, jona päätös viraltapanosta tuli voimaan, sekä hänelle kuuluvien taloudellisten etuuksien maksaminen koko tältä ajalta viivästyskorkoineen, jotka lasketaan Euroopan keskuspankin vahvistaman koron perusteella siten, että sitä korotetaan kahdella prosenttiyksiköllä
 - vastaaja on toissijaisesti veloitettava maksamaan rahamäärä, joka vastaa palkkaa, jonka kantaja olisi saanut siitä päivästä, jona hänen viraltapanonsa tuli voimaan elokuussa 2010, siihen kuukauteen, jona hän saavuttaa eläkeiän, eli heinäkuuhun 2040 saakka, ja oikaisemaan kantajan eläkeoikeudet vastaavasti
 - vastaaja on joka tapauksessa veloitettava maksamaan kantajalle 65 000 euroa kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä
 - Euroopan oikeusasiamies on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
-

OIKAISUJA**Oikaistaan muistio kansallisten tuomioistuinten ennakkoratkaisupyyntöjen tekemisestä***(Euroopan unionin virallinen lehti C 160, 28. toukokuuta 2011)**(2011/C 204/56)*

Tämä teksti kumoaa ja korvaa muistion, joka on julkaistu EUVL:n numerossa C 160, 28.5.2011, s. 1:

Seuraava teksti korvaa muistion, joka on julkaistu EUVL:n numerossa C 297, 5.12.2009, s. 1. Muistioon on lisätty uusi 25 kohta ja sen 40 kohtaa on muutettu.

MUISTIO**kansallisten tuomioistuinten ennakkoratkaisupyyntöjen tekemisestä****I – Yleiset ohjeet**

1. Ennakkoratkaisumenettely on keskeinen Euroopan unionin oikeuteen kuuluva järjestelmä, jonka tarkoituksena on antaa kansallisille tuomioistuimille mahdollisuus tulkita ja soveltaa tätä oikeutta yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ennakkoratkaisuja Euroopan unionin oikeuden tulkinnasta ja unionin toimielimen, elimen tai laitoksen toimien pätevyydestä. Tämä yleinen toimivalta perustuu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklan 3 kohdan b alakohtaan (EUVL 2008, C 115, s. 13; jäljempänä SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (EUVL 2008, C 115, s. 47; jäljempänä SEUT) 267 artiklaan.
3. SEUT 256 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan 267 artiklan nojalla esitetyt ennakkoratkaisupyyntö perussäännössä määrättyissä erityisasioissa. Koska perussääntöä ei ole tältä osin muutettu, unionin tuomioistuin on edelleen ainoana toimivaltainen ratkaisemaan ennakkoratkaisupyyntöjä.
4. Vaikka SEUT 267 artiklassa annetaan unionin tuomioistuimelle yleinen toimivalta, monissa määräyksissä määrätään kuitenkin tätä toimivaltaa koskevista poikkeuksista tai rajoituksista. Kyse on etenkin SEUT 275 ja 276 artiklasta sekä Lissabonin sopimuksen siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) (EUVL 2008, C 115, s. 322) 10 artiklasta.
5. Koska ennakkoratkaisumenettely perustuu unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten väliseen yhteistyöhön, sen tehokkuuden varmistamiseksi on tarkoituksenmukaista antaa kansallisille tuomioistuimille seuraavat ohjeet.
6. Näillä käytännön ohjeilla, jotka eivät ole sitovia, pyritään antamaan kansallisille tuomioistuimille neuvoja siitä, milloin ennakkoratkaisupyyntö on tarkoituksenmukaista esittää, ja tarvittaessa avustamaan niitä unionin tuomioistuimelle esitettävien kysymysten laatimisessa.

Unionin tuomioistuimen tehtävä ennakkoratkaisumenettelyssä

7. Unionin tuomioistuimen tehtävänä ennakkoratkaisumenettelyssä on tulkita unionin oikeutta tai lausua sen pätevydestä eikä soveltaa tätä oikeutta pääasian oikeudenkäynnin taustalla oleviin tosiseikkoihin, mikä kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle. Unionin tuomioistuimen tehtävänä ei ole lausua pääasian oikeudenkäynnissä esitetystä tosiseikoista eikä ratkaista kansallisen oikeuden tulkintaa tai soveltamista koskevia näkemyseroja.

8. Unionin tuomioistuin lausuu unionin oikeuden tulkinnasta tai pätevydestä pyrkien antamaan oikeusriidan ratkaisun kannalta hyödyllisen vastauksen, mutta ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on tehdä kyseisestä vastauksesta päätelmät, tarvittaessa jättämällä soveltamatta kyseessä olevaa kansallista säännöstä.

Päätös ennakkoratkaisukysymyksen esittämisestä unionin tuomioistuimelle

Kysymyksen esittäjä

9. SEUT 267 artiklan mukaan jokainen jäsenvaltion tuomioistuin, sikäli kuin siinä vireillä olevan menettelyn tarkoituksena on ratkaisun antaminen tuomiovaltaa käyttäen, voi lähtökohtaisesti esittää ennakkoratkaisukysymyksen unionin tuomioistuimelle.⁽¹⁾ Unionin tuomioistuin pitää tuomioistuimena toimimista unionin oikeuden itsenäisenä käsitteenä.

10. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on esittää ennakkoratkaisupyyntö unionin tuomioistuimelle täysin omasta aloitteestaan, ovatpa pääasian asianosaiset sitä pyytäneet tai eivät.

Tulkintaa koskeva ennakkoratkaisupyyntö

11. Kukin kyseessä oleva tuomioistuin **voi** esittää unionin tuomioistuimelle kysymyksen unionin oikeussäännön tulkinnasta silloin, kun se katsoo, että tulkinta on tarpeen sen käsiteltävänä olevan asian ratkaisemiseksi.

12. Sellaisella tuomioistuimella, jonka päätöksiin ei kansallisen oikeuden mukaan voi hakea muutosta, on kuitenkin **lähtökohtaisesti velvollisuus** saattaa tällainen tulkintakysymys unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, paitsi jos asiasta on jo olemassa oikeuskäytäntöä (ja jos mahdollisesti uudessa asiayhteydessä ei esiinny todellista epäilystä tämän oikeuskäytännön soveltamismahdollisuudesta) tai jos on täysin selvää, miten kyseessä olevaa oikeussääntöä on asianmukaisesti sovellettava.

13. Näin ollen sellainen tuomioistuin, jonka päätöksiin voidaan vielä hakea muutosta, voi erityisesti silloin, kun se katsoo saaneensa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä riittävästi tietoa, itse päättää unionin oikeuden asianmukaisesta tulkinnasta ja sen soveltamisesta toteamiinsa tosiseikkoihin. Ennakkoratkaisupyyntö voi kuitenkin osoittautua tarkoituksenmukaisessa oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa erityisen hyödylliseksi silloin, kun kyse on sellaisesta uudesta tulkintakysymyksestä, jolla on yleistä merkitystä unionin oikeuden yhdenmukaiselle soveltamiselle kaikissa jäsenvaltioissa, tai kun näyttää siltä, ettei olemassa olevaa oikeuskäytäntöä voida soveltaa tosiseikkoihin, joita ei ole aikaisemmin käsitelty.

14. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on selostaa, missä mielessä se tarvitsee pyytämänsä tulkintaa tuomionsa antamiseksi.

Pätevyyttä koskeva ennakkoratkaisupyyntö

15. Vaikka kansalliset tuomioistuimet voivatkin hylätä pätemättömyysperusteet, joihin on vedottu niiden käsiteltävinä olevissa asioissa, ainoastaan unionin tuomioistuimella on toimivalta julistaa unionin toimielimen, elimen tai laitoksen toimi pätemättömäksi.

16. Jokainen kansallinen tuomioistuin on siis **velvollinen** esittämään unionin tuomioistuimelle kysymyksen silloin, kun se epäilee mainitunlaisen toimen pätevyyttä, ilmoittamalla ne syyt, joiden perusteella se katsoo, että mainittu toimi saattaa olla pätemätön.

⁽¹⁾ Pöytäkirjan nro 36 10 artiklan 1–3 kohdan mukaan Euroopan unionin tuomioistuimen SEU VI osaston mukainen toimivalta ennen Lissabonin sopimuksen (EUVL 2007, C 306, s. 1) voimaantuloa hyväksyttyjen sellaisten säädösten osalta, joita ei sittemmin ole muutettu, poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla säilyy kuitenkin ennallaan enintään viiden vuoden ajan Lissabonin sopimuksen voimaantuloajankohdasta (1.12.2009) lukien. Mainitulla ajanjaksolla kyseisiin säädöksiin perustuvia ennakkoratkaisupyyntöjä voivat näin ollen esittää ainoastaan niiden jäsenvaltioiden tuomioistuimet, jotka ovat hyväksyneet unionin tuomioistuimen toimivallan, ja kukin jäsenvaltio määrittää, onko asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi mahdollista kaikille kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimille vai ainoastaan niille, jotka toimivat ylimpänä muutoksenhakuasteena.

17. Jos kuitenkin sellaisen unionin toimielimen, elimen tai laitoksen toimen, johon kansallinen toimi perustuu, pätevydestä on vakavaa epäilystä, kansallinen tuomioistuin voi poikkeuksellisesti lykätä väliaikaisesti tällaisen kansallisen toimen soveltamista tai määrätä sen osalta muista välimiinoista. Sen on tällöin kysyttävä unionin tuomioistuimelta toimen pätevydestä ja esitettävä ne syyt, joiden perusteella se pitää mainittua toimea pätemättömänä.

Ennakkoratkaisupyyntöön esittämisen ajankohta

18. Kansallinen tuomioistuin voi esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntöä heti, kun se toteaa, että unionin oikeuden tulkintaa tai pätevyyttä koskeva päätös on tarpeen, jotta se voisi antaa tuomionsa; kansallinen tuomioistuin voi parhaiten arvioida sitä, missä oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa tällainen pyyntö on syytä esittää.

19. On kuitenkin suotavaa, että ennakkoratkaisupyyntöön esittämistä koskeva päätös tehdään sellaisessa oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa, jossa ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pystyy määrittelemään kyseessä olevaa ongelmaa koskevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, jotta unionin tuomioistuimella olisi käytössään kaikki tarvittavat tiedot voidakseen tarvittaessa tarkistaa, että unionin oikeutta voidaan soveltaa pääasian oikeudenkäynnissä. Saattaa myös olla hyvän lainkäytön mukaista, että ennakkoratkaisupyyntö esitetään kontradiktorisen menettelyn jälkeen.

Ennakkoratkaisupyyntöön muoto

20. Päätös, jolla kansallinen tuomioistuin esittää ennakkoratkaisupyyntöä unionin tuomioistuimelle, voidaan esittää siinä muodossa kuin välipäätös tai vastaava ratkaisu voidaan kansallisen oikeuden mukaan tehdä. On kuitenkin muistettava, että juuri tämä asiakirja toimii unionin tuomioistuimessa käytävän menettelyn perustana ja että unionin tuomioistuimella on oltava tiedossaan sellaiset seikat, joiden avulla se voi antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllisen vastauksen. Lisäksi on huomattava, että ainoastaan ennakkoratkaisupyyntö annetaan tiedoksi niille, joita asia koskee ja joilla on oikeus – eli erityisesti jäsenvaltiot ja unionin toimielimet – esittää huomautuksia unionin tuomioistuimelle, ja ainoastaan ennakkoratkaisupyyntö käännetään.

21. Kääntämistarpeen vuoksi ennakkoratkaisupyyntö on laadittava yksinkertaiseen, selkeään ja täsmälliseen muotoon, eikä se saa sisältää tarpeettomia seikkoja.

22. Ennakkoratkaisupyyntöä koskevien tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen asianmukaiseksi selostamiseksi riittää usein, että ennakkoratkaisupyyntö on pituudeltaan enintään noin kymmenen sivua. Lyhydestään huolimatta ennakkoratkaisupyyntö on kuitenkin oltava riittävän kattava, ja siinä on oltava kaikki sellaiset merkitykselliset tiedot, joiden avulla unionin tuomioistuin sekä ne, joita asia koskee ja joilla on oikeus esittää huomautuksia, voivat ymmärtää pääasian oikeudenkäyntiä koskevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat. Ennakkoratkaisupyyntöön on erityisesti

- esitettävä lyhyesti oikeudenkäynnin kohde sekä merkitykselliset tosiseikat, sellaisina kuin ne on todettu, tai ainakin selitettävä ne tosiseikkoja koskevat oletukset, joihin ennakkoratkaisupyyntö perustuu;
- toistettava mahdollisesti sovellettavien kansallisten säännösten sanamuoto ja tarvittaessa yksilöitävä merkityksellinen kansallinen oikeuskäytäntö ilmoittamalla kussakin tapauksessa täsmälliset viitetiedot (esimerkiksi virallisen lehden tai tietyn kokoelman sivu; mahdollisesti internet-osoite);
- yksilöitävä mahdollisimman tarkasti asian kannalta merkitykselliset unionin säännökset ja määräykset;
- ilmaistava selvästi ne syyt, jotka ovat saaneet ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen kysymään tiettyjen unionin oikeuden säännösten tai määräysten tulkinnasta tai pätevydestä, sekä se yhteys, jonka kyseinen tuomioistuin osoittaa vallitsevan yhtäältä näiden säännösten ja määräysten ja toisaalta pääasian oikeudenkäynnissä sovellettavan kansallisen lainsäädännön välillä;
- esitettävä tarvittaessa tiivistelmä pääasian asianosaisten keskeisistä merkityksellisistä perusteluista.

Ennakkoratkaisupyyntöön eri kohdat kannattaa numeroida sen lukemisen ja siihen viittaamisen helpottamiseksi.

23. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin voi myös ilmaista lyhyesti näkemyksensä esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin annettavasta vastauksesta, jos se katsoo voitavansa niin tehdä.

24. Itse ennakkoratkaisukysymys tai ennakkoratkaisukysymykset on esitettävä ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevasta päätöksestä erillisessä ja selvästi yksilöidyssä osassa, tavallisesti kyseisen päätöksen alussa tai lopussa. Ennakkoratkaisukysymysten on oltava ymmärrettäviä lukematta ennakkoratkaisupyynnön perusteluja, jotka kuitenkin tarjoavat asianmukaisen arvioinnin kannalta välttämättömän asiayhteyden.

25. Ennakkoratkaisupyynnönmenettelyssä unionin tuomioistuin käyttää lähtökohtaisesti ennakkoratkaisupyynnönpäätökseen sisältyviä tietoja, henkilötiedot mukaan luettuna. Kansallisen tuomioistuimen on siinä tilanteessa, että se katsoo sen tarpeelliseksi, itse poistettava ennakkoratkaisupäätöksestään yhden tai useamman pääasian oikeudenkäynnissä esiintyvän henkilön henkilötiedot.

Ennakkoratkaisupyynnön vaikutukset kansalliseen oikeudenkäyntimenettelyyn

26. Ennakkoratkaisupyynnön esittäminen johtaa kansallisen oikeudenkäyntimenettelyn lykkäämiseen, kunnes unionin tuomioistuin on antanut ratkaisunsa.

27. Kansallisella tuomioistuimella on kuitenkin edelleen toimivalta antaa turvaamistoimia, erityisesti pätevyyttä koskevan ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä (ks. edellä 17 kohta).

Oikeudenkäyntikulut ja oikeusavun myöntäminen

28. Unionin tuomioistuimessa käytävä ennakkoratkaisumenettely on maksuton, eikä unionin tuomioistuin päätä pääasian asianosaisten oikeudenkäyntikuluista; näistä kuluista päättäminen kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle.

29. Mikäli asianosaisella ei ole riittäviä varoja, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin voi myöntää tällaiselle asianosaiselle oikeusapua unionin tuomioistuimessa aiheutuvien kulujen, erityisesti asianajokulujen, kattamiseen sikäli kuin tämä on kansallisten säännösten mukaan mahdollista. Myös unionin tuomioistuin voi myöntää tällaista oikeusapua siinä tapauksessa, että kyseessä olevalle asianosaiselle ei ole jo myönnetty oikeusapua kansallisella tasolla, tai siinä tapauksessa, että kyseinen apu kattaa vain osan unionin tuomioistuimessa aiheutuneista kustannuksista tai että se ei kata niitä.

Kansallisen tuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen välinen yhteydenpito

30. Kansallisen tuomioistuimen on toimitettava ennakkoratkaisupyynnö ja asiaa koskevat merkitykselliset asiakirjat (mm. tarvittaessa asian asiakirja-aineisto, mahdollisesti kopiona) kirjattuna lähetyksenä suoraan unionin tuomioistuimeen (osoitteeseen "Unionin tuomioistuimen kirjaamo (Greff de la Cour de justice), L-2925 Luxemburg", puh. +352 4303-1).

31. Ennakkoratkaisun julistamiseen saakka unionin tuomioistuimen kirjaamo on yhteydessä kansalliseen tuomioistuimeen, jolle se toimittaa jäljennöksen oikeudenkäyntiasiakirjoista.

32. Unionin tuomioistuin toimittaa tuomionsa ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle. Olisi toivottavaa, että kansallinen tuomioistuin ilmoittaisi unionin tuomioistuimelle siitä, miten se tämän jälkeen soveltaa kyseistä tuomiota pääasian oikeudenkäynnissä, ja mahdollisesti lähettäisi unionin tuomioistuimelle lopullisen ratkaisunsa.

II – Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely

33. Tässä muistion osassa annetaan käytännön ohjeita kiireellisestä ennakkoratkaisumenettelystä, jota sovelletaan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevilla ennakkoratkaisupyynnöissä. Tästä menettelystä määrätään Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan (N:o 3) (EUVL 2008, C 115, s. 210) 23 a artiklassa ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 b artiklassa. Mahdollisuus pyytää mainitun menettelyn soveltamista on lisämahdollisuus sen ohella, että mainitun pöytäkirjan 23 a artiklassa ja työjärjestyksen 104 b artiklassa säädetyillä edellytyksillä on mahdollisuus pyytää nopeutettua menettelyä.

Kiireellisen ennakkoratkaisumenettelyn soveltamisedellytykset

34. Kiireellistä ennakkoratkaisumenettelyä voidaan soveltaa vain SEUT kolmannen osan V osastoon kuuluvilla aloilla, jotka koskevat vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta.

35. Unionin tuomioistuin päättää kiireellisen menettelyn aloittamisesta. Lähtökohtaisesti tällainen päätös tehdään vain ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen perustellusta pyynnöstä. Poikkeuksellisesti unionin tuomioistuin voi päättää omasta aloitteestaan, että ennakkoratkaisupyyntö käsitellään kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä, kun tämä näyttää olevan tarpeen.

36. Kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä yksinkertaistetaan unionin tuomioistuimessa käytävän menettelyn eri vaiheita, mutta sen soveltamisesta aiheutuu huomattavia vaatimuksia unionin tuomioistuimelle sekä asianosaisille ja muille menettelyyn osallistuville osapuolille, erityisesti jäsenvaltioille.

37. Menettelyä on siis pyydetty vain olosuhteissa, joissa on ehdottoman välttämätöntä, että unionin tuomioistuin lausuu ennakkoratkaisupyyntöstä mahdollisimman nopeasti. Tässä ei ole mahdollista luetella tyhjentävästi tällaisia tilanteita, erityisesti siksi, että vapauteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevat unionin säännöt ovat luonteeltaan vaihtelevia ja voivat kehittyä, mutta kansallinen tuomioistuin voisi harkita esittävänsä pyynnön kiireellisestä ennakkoratkaisumenettelystä esimerkiksi seuraavissa tilanteissa: SEUT 267 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa henkilö on vangittuna tai hän on menettänyt vapautensa, kun vastaus esitettyyn kysymykseen on ratkaiseva kyseisen henkilön oikeusaseman arvioimiseksi, tai asiassa, joka koskee vanhempainvastuuta tai lasten huoltoa, kun tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu unionin oikeuden nojalla, toimivalta riippuu ennakkoratkaisukysymykseen annettavasta vastauksesta.

Pyyntö kiireellisen ennakkoratkaisumenettelyn soveltamisesta

38. Jotta unionin tuomioistuin voisi päättää nopeasti, onko aiheellista aloittaa kiireellinen ennakkoratkaisumenettely, pyynnössä on esitettävä ne oikeudelliset seikat ja tosiseikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, ja erityisesti kyseessä olevat riskit, jos ennakkoratkaisupyyntö käsitellään tavallisessa ennakkoratkaisumenettelyssä.

39. Sikäli kuin mahdollista, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää lyhyesti kantansa vastauksesta, joka olisi annettava esitettyyn kysymykseen tai esitettyihin kysymyksiin. Tämä helpottaa asianosaisten ja muiden menettelyyn osallistuvien osapuolten kannanottoa ja unionin tuomioistuimen päätöstä ja siis osaltaan nopeuttaa menettelyä.

40. Kiireellisestä ennakkoratkaisumenettelystä esitetty pyyntö on laadittava yksiselitteisesti siten, että unionin tuomioistuimen kirjaamo voi pyynnön perusteella välittömästi todeta, että asialle on annettava erityiskohtelu. Tätä varten kansallisia tuomioistuuksia pyydetään mainitsemaan pyyntönsä yhteydessä työjärjestyksen 104 b artikla ennakkoratkaisupäätöksen selvästi erottuvassa kohdassa (esimerkiksi ylätunnisteessa tai erillisessä oikeudellisessa asiakirjassa). Kiireellistä menettelyä koskeva pyyntö voidaan pätevästi esittää myös saatekirjeessä.

41. Itse ennakkoratkaisupyyntöstä muistutetaan, että sen lyhyys on kiireellisessä tilanteessa tärkeää varsinkin, kun se osaltaan nopeuttaa menettelyä.

Unionin tuomioistuimen, kansallisen tuomioistuimen ja asianosaisten välinen yhteydenpito

42. Kansallisia tuomioistuuksia, jotka esittävät pyynnön kiireellisestä ennakkoratkaisumenettelystä, pyydetään ilmoittamaan kansallisen tuomioistuimen ja siinä vireillä olevan asian asianosaisten kanssa käytävää yhteydenpitoa varten sähköpostiosoite ja mahdollisesti faksin numero, jota unionin tuomioistuin voi käyttää, sekä kyseessä olevien asianosaisten edustajien sähköpostiosoitteet ja mahdollisesti faksin numerot.

43. Allekirjoitetun ennakkoratkaisupyyntönsä jäljennös voidaan toimittaa kiireellisestä ennakkoratkaisumenettelystä esitetyn pyynnön kanssa etukäteen unionin tuomioistuimeen sähköpostin (ECJ-Registry@curia.europa.eu) tai faksin (+352 43 37 66) välityksellä. Ennakkoratkaisupyyntönsä ja kiireellisestä ennakkoratkaisumenettelystä esitetyn pyynnön käsittely voi alkaa heti, kun tällainen jäljennös on otettu vastaan. Kyseisten asiakirjojen alkuperäiskappale on kuitenkin toimitettava unionin tuomioistuimen kirjaamoon mahdollisimman nopeasti.

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI